

Uradni list

Evropske unije

L 244

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 49

7. september 2006

Vsebina	I	Akti, katerih objava je obvezna	
	★	Uredba Sveta (ES) št. 1322/2006 z dne 1. septembra 2006 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1470/2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske	1
		Uredba Komisije (ES) št. 1323/2006 z dne 6. septembra 2006 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave	6
	II	Akti, katerih objava ni obvezna	
		Komisija	
		2006/598/ES:	
	★	Odločba Komisije z dne 16. marca 2005 ki jo namerava Italija – regija Lacij – odobriti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 587) ⁽¹⁾	8
		2006/599/ES:	
	★	Odločba Komisije z dne 6. aprila 2005 o programu pomoči, ki ga Italija namerava izvajati za financiranje ladij (notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 844) ⁽¹⁾	17
		2006/600/ES:	
	★	Odločba Komisije z dne 4. septembra 2006 o določitvi razredov požarne odpornosti pri požarih z zunanje strani za nekatere gradbene proizvode glede dvoslojnih kovinskih sendvič plošč za strehe (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 3883) ⁽¹⁾	24
		2006/601/ES:	
	★	Odločba Komisije z dne 5. septembra 2006 o izrednih ukrepih glede nedovoljenega gensko spremenjenega organizma „LL RICE 601“ v riževih proizvodih (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 3932) ⁽¹⁾	27

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA SVETA (ES) št. 1322/2006

z dne 1. septembra 2006

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1470/2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 11(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je po posvetovanju s svetovalnim odborom predložila Komisija,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK**1.1 Obstoječi ukrepi**

(1) Z Uredbo (ES) št. 1470/2001 ⁽²⁾ („prvotna uredba“) je Svet uvedel dokončne protidampinške dajatve v razponu od 0 % do 66,1 % na uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske („prvotna preiskava“).

(2) Svet je z Uredbo (ES) št. 866/2005 ⁽³⁾ v zvezi s preiskavo v skladu s členom 13 osnovne uredbe razširil dokončne protidampinške ukrepe, uvedene z osnovno uredbo, na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini.

⁽¹⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2117/2005 (UL L 340, 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ UL L 195, 19.7.2001, str. 8.

⁽³⁾ UL L 145, 9.6.2005, str. 1.

1.2 Zahtevek za vmesni pregled

(3) Komisija je 3. avgusta 2004 prejela zahtevo v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96, omejeno na preučitev obsega izdelka. Zahtevo je poslalo podjetje Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH, uvoznik CFL-i, ki se proizvajajo v Ljudski republiki Kitajski („vložnik“). Vložnik je uvoznik CFL-i, ki delujejo pri napetosti enosmernega toka (DC-CFL-i). Vložnik je trdil, da ima slednji drugačne osnovne tehnične in fizikalne lastnosti ter drugačno uporabo in rabo kot CFL-i, ki deluje pri napetosti izmeničnega toka (AC-CFL-i). Vložnik je trdil tudi, da bi morale protidampinške dajatve veljati samo za AC-CFL-i, ker so bili samo ti predmet prvotne preiskave. V skladu s tem je vložnik trdil, da je treba DC-CFL-i izrecno izvzeti iz obsega uporabe protidampinške dajatve ter skladno s tem spremeniti opredelitev zadevnega izdelka iz prvotne uredbe. Vložnik je obenem zahteval, da mora imeti vsaka izključitev DC-CFL-i iz obsega izdelka, za katerega veljajo ukrepi, retroaktivni učinek.

1.3 Začetek

(4) Komisija je po posvetovanju s svetovalnim odborom ugotovila, da je dovolj *prima facie* dokazov, zato je z uradnim obvestilom („obvestilo o začetku“), objavljenim v Uradnem listu Evropske unije ⁽⁴⁾ napovedala začetek delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe, omejenega na preučitev obsega izdelka.

1.4 Preiskava

(5) Komisija je z začetkom preiskave uradno seznanila državne organe Ljudske republike Kitajske (LRK), proizvajalce/izvoznike v LRK, uvoznike v Skupnosti, za katere je znano, da jih to zadeva, ter proizvajalce v Skupnosti in njihova združenja. Zainteresiranim strankam je bila dana možnost, da pisno predstavijo svoja stališča in zaprosijo za zaslišanje v roku, določenem v obvestilu o začetku.

⁽⁴⁾ UL C 301, 7.12.2004, str. 2.

(6) Komisija je zahtevala, da vse stranke, za katere je znano, da jih to zadeva, in vsa druga podjetja, ki so se javila v rokih, določenih v obvestilu o začetku, pošljejo osnovne podatke o skupnem prometu, vrednosti in obsegu prodaje v Evropski skupnosti, proizvodni zmogljivosti, dejanski proizvodnji, vrednosti in obsegu celotnega uvoza CFL-i in posebej DC-CFL-i. Komisija je poiskala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za oceno o tem, ali obstaja potreba po spremembi obsega obstoječih ukrepov.

(7) Pri tej preiskavi je sodelovalo pet proizvajalcev/izvoznikov v LRK, en proizvajalec v Skupnosti, en uvoznik, povezan z izvoznikom/proizvajalcem v LRK, in enajst nepovezanih uvoznikov v Skupnosti, ki so tudi predložili osnovne informacije iz uvodne izjave (6).

1.5 Obdobje preiskave

(8) Obdobje preiskave je zajelo obdobje od 1. novembra 2003 do 31. oktobra 2004 („OP“).

1.6 Razkritje

(9) Vse zainteresirane stranke so bile seznanjene z bistvenimi dejstvi in premisleki, na podlagi katerih so bile sprejete sedanje sklepne ugotovitve. V skladu s členom 20(5) osnovne uredbe je bilo določeno obdobje, v katerem so stranke lahko predložile svoja stališča glede tega razkritja.

(10) Po preučitvi ustnih in pisnih pripomb, ki so jih predložile stranke, so bile ugotovitve po potrebi ustrezno spremenjene.

2. ZADEVNI IZDELEK

(11) Zadevni izdelek je, kakor je opredeljeno v členu 1 prvotne uredbe, žarnica CFL-i, trenutno uvrščena pod oznako KN ex 8539 31 90. Žarnica CFL-i je elektronska kompaktna fluorescenčna žarnica na razelektrenje z eno ali več steklenimi cevmi, z vsemi svetilnimi elementi in elektronskimi sestavnimi deli, pritrjenimi na podnožje ali vanj vdelanimi. Kot je navedeno v uvodni izjavi 11 Uredbe Komisije (ES) št. 255/2001 z dne 7. februarja 2001 o uvedbičasne protidampinške dajatve na uvoz CFL-i s poreklom iz LRK⁽¹⁾ („časna uredba“) in potrjeno z dokončnimi ugotovitvami prvotne uredbe, je zadevni izdelek namenjen nadomestitvi *običajnih* žarnic in ga je mogoče vstaviti v ista žarnična grla kot običajne žarnice.

(12) Med prvotno preiskavo so bili različni tipi izdelkov sicer opredeljeni na podlagi med drugim življenjske dobe, moči in ohišja žarnice, vendar preiskava ni zajemala različne vhodne napetosti, niti ni tega med prvotno preiskavo zahtevala nobena stranka.

3. REZULTATI PREISKAVE

3.1 Metodologija

(13) Da bi ocenili, ali je treba DC-CFL-i in AC-CFL-i obravnavati kot en izdelek ali dva različna izdelka, se je preverilo, ali imata DC-CFL-i in AC-CFL-i iste osnovne fizikalne in tehnične lastnosti ter končno uporabo. V zvezi s tem je bilo ocenjeno tudi, ali sta AC-CFL-i in DC-CFL-i zamenljiva in ali v Skupnosti drug drugemu konkurirata.

3.2 Osnovne fizikalne in tehnične lastnosti

(14) Vsi CFL-i so sestavljeni iz dveh glavnih elementov: ena (ali več) cev(-i) na razelektrenje, ki vsebuje(-jo) plin in eno elektronsko dušilko. Elektronska dušilka usmeri elektrone v cev. Elektroni aktivirajo plin, ki sprosti energijo v obliki svetlobe.

(15) Vhodna napetost med AC-CFL-i in DC-CFL-i pa se razlikuje; pri AC-CFL-i je izmenična, pri DC-CFL-i pa enosmerna. Zato morajo imeti elektronske dušilke v DC-CFL-i drugačne sestavne dele kot dušilke, ki se uporabljajo v AC-CFL-i, ker morajo za proizvodnjanje svetlobe opravljati dodatne funkcije, namreč spreminjati enosmerni tok v izmeničnega.

(16) Industrija Skupnosti je trdila, da se je izdelek, izdelan v primerljivi državi (Mehika), pri prvotni preiskavi štel za primerljiv izdelek, čeprav so CFL-i v tej državi namenjeni uporabi pri nižjih napetostih. Zato bi bilo treba tudi AC-CFL-i, ki se uporabljajo pri nizkonapetostnih sistemih, šteti za enak izdelek kot DC-CFL-i. Vendar je treba opozoriti, da tako izdelek, proizveden v Mehiki, kot tisti, proizveden v Skupnosti, delujeta na izmenični tok, kljub temu, da se napetostna sistema v Mehiki in Skupnosti razlikujeta. Oba imata popolnoma iste funkcije, tj. nadomestitev običajnih žarnic na obeh trgih.

(17) Pri sedanji preiskavi ne gre le za različno napetost obeh tipov žarnic, kot v zgoraj omenjenem primeru v Mehiki, temveč tudi za to, da se za DC-CFL-i in AC-CFL-i uporablja različna vrsta napajanja, ki zahteva različne sestavne dele, kar daje tipoma izdelka tudi različne tehnične lastnosti.

⁽¹⁾ UL L 38, 8.2.2001, str. 8.

3.3 Osnovna in končna uporaba ter zamenljivost

- (18) Kot je navedeno v uvodni izjavi 11, naj bi zadevni izdelek prvotne preiskave nadomestil *običajne* žarnice.
- (19) Na podlagi informacij, ki sta jih predložila industrija Skupnosti in kitajski proizvajalci izvozniki, znaša skupna poraba na trgu Skupnosti za DC-CFL-i manj kot 2 % celotne porabe CFL-i. Iz tega sledi, da so AC-CFL-i najpomembnejši tip CFL-i, ki se na trgu Skupnosti najbolj uporablja, kar pomeni, da skoraj 100 % celotnega uvoza in celotne prodaje Skupnosti predstavljajo AC-CFL-i.
- (20) Glede na zgoraj navedeno, so AC-CFL-i namenjeni nadomestitvi najbolj uporabljanih žarnic in jih je mogoče vstaviti v ista žarnična grla kot te žarnice. DC-CFL-i ne uporabljajo istega vhodnega toka, zato pri uporabi v običajnih žarničnih grlih ne svetijo. Prav tako pa v nasprotnem primeru ne svetijo AC-CFL-i, ki jih privijemo v žarnično grlo, ki jo napaja enosmerni tok. Za proizvodnjo svetlobe potrebujejo torej DC-CFL-i napajanje z enosmernim, AC-CFL-i pa z izmeničnim tokom.
- (21) Poleg tega je razpon uporabe AC-CFL-i, navedene v uvodni izjavi 110 začasne uredbe, zelo širok, tj. za zasebna gospodinjstva, industrijo in veliko število komercialnih ustanov, kot so trgovine in restavracije, kjer pa se DC-CFL-i, razen izjemoma, ne uporabljajo. Uporabniki AC-CFL-i so večinoma priključeni na javno električno omrežje, medtem ko se DC-CFL-i uporabljajo na območjih, ki niso priključena na javno električno omrežje in so odvisna predvsem od drugih virov dobave električne energije (baterija, solarni sistem, fotovoltaični panel). Uporabljajo se na osamljenih ali podeželskih območjih, v rudnikih, za osvetlitev zaklonskih, v kampih, na čolnih itd. Na podlagi tega se je štelo, da DC-CFL-i ne morejo nadomestiti običajnih žarnic, in da AC-CFL-i posledično niso zamenljivi z DC-CFL-i.
- (22) Zato se sklene, da se v smislu prvotne uredbe običajne žarnice štejejo kot žarnice, ki se uporabljajo pri napajanju z izmeničnim tokom.
- (23) Ne glede na zgoraj navedeno je industrija Skupnosti trdila, da imajo AC-CFL-i in DC-CFL-i isto osnovno končno uporabo, tj. proizvodnjo svetlobe. Zato jih je treba obravnavati kot en izdelek. V zvezi s tem je industrija Skupnosti primerjala AC-CFL-i in DC-CFL-i z različnimi vrstami avtomobilov, ki se razlikujejo po

tem, ali uporabljajo bencinske ali dizelske motorje. Industrija Skupnosti je trdila, da imata obe vrsti avtomobilov iste funkcije, tj. motorizirano prevažanje oseb po cestah, in se zato štejejo kot en izdelek.

- (24) Poleg dejstva, da je ugotavljanje, ali avtomobili z bencinskim motorjem in avtomobili z dizelskim motorjem predstavljajo en izdelek, ni predmet tega vmesnega pregleda, se zdi zgornja primerjava neustrezna, ker je osredotočena na napačno merilo (motor). V sedanjem primeru je ustrezno merilo vprašanje, ali je ima izdelek fizikalne in tehnične lastnosti, ki omogočajo proizvodnjo svetlobe, kadar ga vstavimo v dozo za običajne žarnice.
- (25) Nekatere stranke so trdile, da lahko zelo omejeno število posebnih modelov AC-CFL-i deluje tako na izmenični kot enosmerni tok. Za te žarnice je bilo ugotovljeno, da imajo isto končno uporabo kot AC-CFL-i, ki delujejo samo na izmenični tok. Zato se štejejo za žarnice, ki se uporabljajo pri napajanju z izmeničnim tokom.
- (26) Iz zgoraj navedenega sledi, da AC-CFL-i in DC-CFL-i niso zamenljivi in zato nimajo iste osnovne končne uporabe.

3.4 Konkurenca med AC-CFL-i in DC-CFL-i

- (27) Kot je navedeno zgoraj, se AC-CFL-i in DC-CFL-i ne uporabljajo na istih področjih uporabe in tako niso zamenljivi, temveč se z njimi oskrbujejo različni trgi. Poleg tega je DC-CFL-i zaradi njihove posebne končne uporabe mogoče kupiti le v specializiranih trgovinah ali neposredno pri proizvajalcih. V nasprotju s tem pa je AC-CFL-i mogoče kupiti v večini trgovin z izdelki široke potrošnje.
- (28) Edini sodelujoči proizvajalec ES je trdil, da se lahko potrošniki na območjih, kjer je na voljo izmenični tok, odločijo za opremo s fotovoltaičnimi in solarnimi paneli, ki proizvajajo enosmerni tok. V temu primeru bi torej med DC in AC-CFL-i obstajala konkurenca. Opozarja se, da izbira med tema dvema viroma presega zgolj vprašanje uporabe CFL-i, ker zahteva višjo raven naložbe in ker ta izbira vpliva na vse naprave v hiši, ki jih napaja elektrika. Zato je zelo neverjetno, da bi bila konkurenca med DC in AC-CFL-i edini razlog za naložbo v fotovoltaični panel. Opozarja se tudi, da so DC-CFL-i dražji od AC-CFL-i, zato se šteje, da trditev ne temelji na ekonomski logiki. Na podlagi tega je bilo treba trditev zavrniti.

- (29) Ker se DC-CFL-i in AC-CFL-i ne morejo uporabljati pri istih vrstah električnih omrežij, se sklene, da med obema tipoma ni konkurence.

CFL-i iz LRK, mora imeti razjasnitev obsega izdelka retroaktivni učinek do datuma uvedbe obstoječe dokončne protidampinške dajatve.

3.5 Razlikovanje med AC-CFL-i in DC-CFL-i

- (30) Postavljena je bila trditev, da DC-CFL-i in AC-CFL-i ni mogoče jasno razlikovati. V zvezi s tem se opozarja, da jih je mogoče enostavno razločiti, čeprav spadajo DC-CFL-i in AC-CFL-i pod isto oznako KN ex 8539 31 90. Pri tem lahko uporabimo naslednje merilo: če DC-CFL-i privijemo v žarnično grlo, ki jo napaja izmenični tok, in aktiviramo stikalo, ne svetijo.

- (36) Zato je treba dokončne protidampinške dajatve, plačane v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1470/2001 na uvoz CFL-i v Skupnost, vrniti za uvozne transakcije v zvezi s DC-CFL-i. Vračilo je treba zahtevati pri nacionalnih carinskih organih v skladu z veljavno nacionalno carinsko zakonodajo in brez poseganja v lastne vire Skupnosti in zlasti v člen 7(1) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti ⁽¹⁾ –

- (31) Poleg tega so DC-CFL-i jasno označeni, tj. na izdelku je jasno navedena nizka vhodna napetost, da bi potrošnikom preprečili uporabo teh žarnic v žarničnih grlih, ki jih napaja izmenični tok, s čimer bi se izdelki uničili.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1470/2001 se spremeni, kot sledi:

1. Člen 1(1) se nadomesti z naslednjim:

4. SKLEP O OBSEGU IZDELKA

- (32) Zgoraj navedene ugotovitve kažejo, da DC-CFL-i in AC-CFL-i nimajo enakih osnovnih fizikalnih in tehničnih lastnosti ter osnovne končne uporabe. Niso zamenljivi in si na trgu Skupnosti med seboj ne konkurirajo. Na podlagi tega se sklene, da gre pri DC-CFL-i in AC-CFL-i za dva različna izdelka in da se veljavna protidampinška dajatev na uvoz CFL-i s poreklom iz LRK za DC-CFL-i ne sme uporabljati. Iz tega sledi, da DC-CFL-i niso bili predmet prvotne preiskave, čeprav to v prvotni uredbi ni bilo izrecno navedeno.

„1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic na razelektrenje, ki delujejo na izmenični tok (vključno z elektronskimi kompaktnimi fluorescenčnimi žarnicami na razelektrenje, ki delujejo tako na izmenični kot na enosmerni tok), z eno ali več steklenimi cevmi, z vsemi svetilnimi elementi in elektronskimi sestavnimi deli, pritrjenimi na podnožje ali vanj vdelanimi, ki se uvrščajo v oznako KN ex 8539 31 90 (oznaka TARIC 8539 31 90*91 do 10. septembra 2004 in oznaka TARIC 8539 31 90*95 od 11. septembra 2004 naprej), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.“

- (33) Na podlagi zgoraj navedenega je treba obseg uporabe razjasniti s spremembo prvotne uredbe.

2. Člen 2(1) se nadomesti z naslednjim:

- (34) Ker so bili ukrepi, uvedeni z Uredbo (ES) št. 1470/2001, razširjeni na uvoz CFL-i, poslanih iz Vietnoma, Pakistana in/ali s Filipinov, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Vietnoma, Pakistana ali Filipinov ali ne, z Uredbo (ES) št. 866/2005, je treba navedeno uredbo ustrezno spremeniti.

„1. Zneski, zavarovani z začasnimi protidampinškimi dajatvami, v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 255/2001 na uvoz elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic na razelektrenje, ki delujejo na izmenični tok (vključno z elektronskimi kompaktnimi fluorescenčnimi žarnicami na razelektrenje, ki delujejo tako na izmenični kot na enosmerni tok) z eno ali več steklenimi cevmi, z vsemi svetilnimi elementi in elektronskimi sestavnimi deli, pritrjenimi na podnožje ali vanj vdelanimi, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, se poberejo po stopnji dokončno uvedene dajatve. Zneski, zavarovani z začasnimi protidampinškimi dajatvami v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 255/2001 na uvoz izdelkov, ki jih proizvaja Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd, se poberejo po stopnji dajatve, dokončno uvedene na uvoz izdelkov, ki jih proizvaja Zhejiang Yankon Group Co., Ltd (dodatna oznaka TARIC A241).“

5. ZAHTEVA ZA RETROAKTIVNO UPORABO

- (35) Glede na sklepe iz uvodnih izjav 32 in 33, DC-CFL-i niso del zadevnega izdelka iz prvotne preiskave, na podlagi katere so bili uvedeni protidampinški ukrepi na uvoz

⁽¹⁾ UL L 130, 31.5.2000, str. 1.

Člen 2

Člen 1(1) Uredbe Sveta (ES) št. 866/2005 se nadomesti z naslednjim:

„1. Dokončna protidampinška dajatev v višini 66,1 %, uvedena z Uredbo (ES) št. 1470/2001 na uvoz elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic na razelektrenje, ki delujejo na izmenični tok (vključno z elektronskimi kompaktnimi fluorescenčnimi žarnicami na razelektrenje, ki delujejo tako na izmenični kot na enosmerni tok), z eno ali več steklenimi cevmi, z vsemi svetilnimi elementi in elektronskimi sestavnimi deli, pritrjenimi na podnožje ali vanj vdelanimi, ki se uvrščajo v oznako KN ex 8539 31 90 (oznaka TARIC 8539 31 90*91 do 10. septembra 2004 in oznaka TARIC 8539 31 90*95 od 11. septembra 2004 naprej), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske se razširi na elektronske kompaktne fluorescenčne žarnice na razelektrenje, ki delujejo na izmenični tok (vključno z elektronskimi kompaktnimi fluorescenčnimi žarnicami na razelektrenje, ki delujejo tako na izmenični kot na enosmerni tok), z eno ali več steklenimi

cevmi, z vsemi svetilnimi elementi in elektronskimi sestavnimi deli, pritrjenimi na podnožje ali vanj vdelanimi, ki so poslani iz Vietnama, Pakistana in/ali s Filipinov, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Vietnama, Pakistana ali Filipinov ali ne (oznaka TARIC 8539 31 90*92).“

Člen 3

1. Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 9. februarja 2001.

2. Povračila protidampinških dajatev na podlagi Uredbe (ES) št. 1470/2001, plačanih med 9. februarjem 2001 in dnem začetka veljavnosti te uredbe, se izvedejo brez poseganja v določbe Uredbe (ES, Euratom) št. 1150/2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom in zlasti člena 7 Uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 1. septembra 2006

Za Svet
Predsednik
E. TUOMIOJA

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1323/2006**z dne 6. septembra 2006****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 3223/94 z dne 21. decembra 1994 o podrobnih pravilih za uporabo uvoznega režima za sadje in zelenjavo ⁽¹⁾, in zlasti člena 4(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 3223/94 v skladu z rezultati večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga oblikuje merila, po katerih Komisija določa pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav, za proizvode in obdobja, predpisana v Prilogi k Uredbi.

- (2) V skladu z zgornjimi merili je treba določiti pavšalne uvozne vrednosti v višini, podani v Prilogi k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 4 Uredbe (ES) št. 3223/94 so določene v Prilogi k Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 7. septembra 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. septembra 2006

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 337, 24.12.1994, str. 66. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 386/2005 (UL L 62, 9.3.2005, str. 3).

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 6. septembra 2006 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Nomenklatura držav je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 750/2005 (UL L 126, 19.5.2005, str. 12). Oznaka „999“ pomeni „drugega porekla“.

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 16. marca 2005

ki jo namerava Italija – regija Lacij – odobriti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov

(notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 587)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/598/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

(2) Italija je odgovorila 23. julija 2003.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

(3) Podjetje ACEA SpA (v nadaljevanju „ACEA“), upravičenec do pomoči, je odgovorilo 8. septembra 2003. Dopis je bil dne 15. septembra 2003 poslan Italiji, da predloži svoje pripombe, skupaj s številnimi drugimi zahtevami. Zahteve so zadevale:

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

— kopijo Memoranduma o soglasju med ACEA in Electrabelom za ustanovitev AEP;

ob upoštevanju naslednjega:

— pogoje prenosa dejavnosti ACEA na AEP, zlasti če bi bil upoštevan zadevni ukrep;

I. POSTOPEK

(1) Komisija je s Sklepom z dne 13. maja 2003, o katerem je Italijo obvestila z dopisom z istega dne, sklenila sprožiti preiskovalni postopek, ki temelji na členu 88(2), o pomoči, omenjeni v zadevi, in pozvala Italijo ter vse zainteresirane stranke, da predložijo svoje pripombe ⁽²⁾.

— dejavnosti ACEA, ki bi jih zadevalo vračilo.

⁽¹⁾ UL C 188, 8.8.2003, str. 8.

⁽²⁾ Glej opombo 1.

(4) Italija je odgovorila 18. marca 2004 in ponovno 29. aprila 2004.

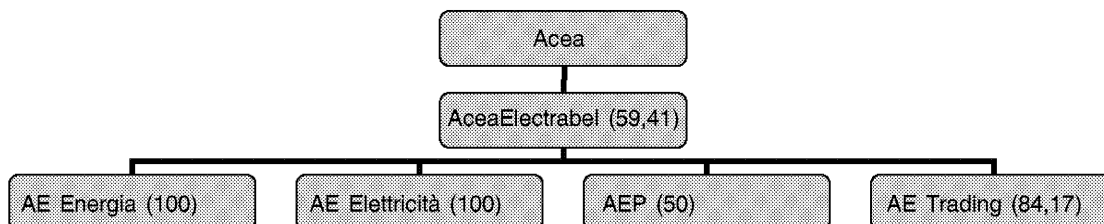
II. OPIS POMOČI

- (5) Pomoč je prvotno zadevala dva projekta varčevanja z energijo, ki ju je financirala regija Lacij, projekt daljinskega ogrevanja in elektrarno na veter. Oba projekta sta bila razglašena kot združljiva, vendar se je sklenilo, da se v zvezi s prvim projektom postopek sproži na podlagi člena 6 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999, ki temelji na sodni praksi Deggendorf⁽³⁾. Projekt obsega omrežje daljinskega ogrevanja na področju Torino Mezzocamino, pri Rimu. Distribucijsko omrežje bo prejelo energijo, proizvedeno v delno obnovljeni in izboljšani (predelani) termoelektrarni-toplarni in bo zagotavljalo ogrevanje novi soseščini. Dve drugi soseščini v bližini Rima – Torino Sud in Mostacciano – sta že povezani s toplarno za kombinirano proizvodnjo toplotne in električne energije s cevovodi daljinskega ogrevanja. Novi projekt predstavlja podaljšanje omrežja. Cevovod bo podaljšán za 14 km.
- (6) Investicijski stroški za ta projekt znašajo 9 500 000 EUR. Omejeni so na znesek investicije, povezan s sistemom porazdelitve toplote, z izjemo obnovljene turbine. Znesek pomoči znaša 3 800 000 EUR.

- (7) Pravna podlaga ukrepa je Sklep Deželnega sveta Lacija št. 4556 z dne 6. avgusta 1999, na podlagi katerega so bili izbrani projekti za financiranje z davkom „carbon tax“. Ukrepanje se tako financira iz sredstev, zbranih z davkom „carbon tax“, uvedenim s členom 8 Zakona o financah („legge finanziaria“), sprejetim dne 23.12.1998 (zakon št. 448/98). Z Odlokom št. 337 z dne 20. julija 2000 je Ministrstvo za okolje sprejelo operativna merila, ki jih mora regija upoštevati pri porabi sredstev, zbranih s tem davkom.

III. UPRAVIČENCI POMOČI

- (8) Podjetje, ki je koristilo pomoč, je bilo podjetje ACEA, bivše komunalno podjetje Rima. Po nizu reorganizacij, ki so vključevale številna druga podjetja, med katerimi Electrabel, je upravičenec zdaj drug, AceaElectrabel Produzione (AEP). 50 % AEP nadzira Electrabel Italia in 50 % AceaElectrabel. Prvo podjetje je pod 100 % nadzorom Electrabela (Belgija). 40,59 % drugega podjetja nadzira Electrabel Italia, 59,41 % pa ACEA.

Opomba: Okvir Skupine ACEA; številke v oklepajih kažejo stopnjo nadzora matičnega podjetja; ostale pripadajo Electrabel Italia, italijanski hčerinski družbi belgijske skupine Electrabel.

IV. RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA V SKLADU S ČLENOM 88(2)

- (9) Komisija je menila⁽⁴⁾, da je zadevni projekt v skladu z določbami smernic na področju varstva okolja. Vendar pa je Komisija izrazila dvom in sklenila sprožiti preiskovalni postopek, ker je menila, da bi se morala uporabiti načela in merila, potrjena v sodni praksi Sodišča v zvezi z zadevo „Deggendorf“.

- (10) Zdelo se je, da je prejemnik, ACEA, ena izmed tako imenovanih „aziende municipalizzate“ (javnih služb v lasti lokalnih javnih upravnih organov) v energetskega sektorju, ki je koristila programe pomoči, ocenjene v Odločbi Komisije 2003/193/ES z dne 5. junija 2002 o državni pomoči, ki jo je Italija dodelila v obliki davčnih oprostitev in subvencioniranih posojil javnim službam z večinskim kapitalskim deležem⁽⁵⁾. Čeprav ta odločba zadeva samo programe pomoči kot take in ne obravnava posameznega položaja prejemnikov, je bil vsaj eden izmed teh programov namenjen vsem podjetjem, ki izpolnjujejo določene pogoje, in podjetje ACEA je takrat izpolnjevalo te pogoje.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 15. maja 1997 v zadevi C-355/95 P (Textilwerke Deggendorf GmbH proti Komisiji in Zvezni republiki Nemčiji), Rec. 1997, str. I-2549.

⁽⁴⁾ Točka 3.4 Sklepa o sprožitvi postopka C(2003) 1468 konč. z dne 13. maja 2003 o pomoči N 90/2002.

⁽⁵⁾ UL L 77, 24.3.2003, str. 21.

- (11) Komisija je v svoji Odločbi 2003/193/ES razglasila takšne nepriglašene programe za nezdružljive in nezakonite ter Italiji v členu 3 naložila vračilo zneska, izplačnega v teh programih. Podjetje ACEA je tej odločbi oporekalo pred Sodiščem prve stopnje⁽⁶⁾ in je v zvezi s tem predložilo, da je imelo koristi od zadevnega programa. Finančna poročila ACEA se izrecno sklicujejo na tveganost vračila, na primer polletno poročilo iz septembra 2004⁽⁷⁾.
- (12) Po dveh opominih, ki ju je Komisija naslovila na italijanske oblasti v zvezi z njihovo obveznostjo za vračilo teh zneskov, so italijanske oblasti obvestile Komisijo, da so po več kot dveh letih od sprejetja Odločbe 2003/193/ES še vedno v procesu izpolnjevanja obveznosti vračila s sprejemanjem in izvajanjem ustreznih upravnih ukrepov. Zlasti še niso razjasnili, ali so bile vsote, ki jih je prejelo podjetje ACEA, že vrnjene. Na podlagi zgoraj omenjenih informacij bi bilo treba zaključiti, da podjetje ACEA še ni povrnilo zneskov, ki jih je prejelo v okviru nezdružljivih programov pomoči, ocenjenih v zadevi, ki je predmet Odločbe 2003/193/ES.
- (13) Zato je Komisija menila, da ne more določiti zneska pomoči, ki ga je podjetje ACEA že prejelo in ga mora povrniti.
- (14) Na drugi strani je Komisija ugotovila, da ne more oceniti kumulativnega učinka „stare“ in „nove“ pomoči ter njegovega morebitnega izkrivljajočega vpliva na skupni trg.
- (17) Italija zanika, da ta ukrep predstavlja pomoč, ker zadeva lokalni projekt, ki ne vpliva na trgovino; nadalje, ker se z ogrevanjem ne trguje in ker ogrevanje ne more nadomestiti drugih energetskih virov, ni izkrivljanja konkurence.
- (18) Italija nato razvije številne argumente v točkah 19 do 23 proti uporabi sodne prakse Deggendorf.
- (19) Italija trdi, da se sodna praksa Deggendorf v zvezi z zadevno pomočjo ne bi smela uporabljati zaradi drugačnega izvora le-te. Zadevna pomoč je regionalna (organ, ki dodeljuje pomoč, je regija Lacij), medtem ko je bila pomoč, dodeljena komunalnim podjetjem, nacionalna pomoč.
- (20) Italija trdi, da absolutna identiteta upravičencev ne obstaja. Sodna praksa Deggendorf bi se zato morala uporabljati samo za individualno pomoč in ne za programe pomoči.
- (21) Italija trdi, da bi se morala sodna praksa Deggendorf uporabljati samo pri nespornih odločitvah, medtem ko odločba Komisije ni dokončna, ker pritožbeni postopek še ni končan. Italija trdi, da Komisija ne more izvajati takšnega pritiska na politike držav članic, preden so uporabljena vsa sredstva izvršitve, ki jih predvideva Pogodba.
- (22) Italija trdi, da Komisija preširoko uporablja sodno prakso Deggendorf, in opozarja na možno posledico, da bi države članice prenehale s priglasitvami.

V. PRIPOMBE ITALIJE IN TRETJIH STRANK

1.1. Pripombe Italije

- (15) Argumenti italijanskih oblasti so navedeni v točkah 16 do 27.
- (16) Italija izpostavlja vprašanje identitete upravičencev, ki se je spremenila od sklepa Komisije o sprožitvi postopka. Italija pravzaprav poudarja, da se je upravičenec do pomoči spremenil še pred tem datumom. Vendar pa Italija priznava, da Komisija tega dejstva ni poznala pred sklepom o sprožitvi postopka. Zaradi spremembe upravičenca se sodna praksa Deggendorf ne bi smela uporabljati in ta postopek bi bil brezpredmeten.
- (23) Italija poudarja dve drugi lastnosti zadevnega projekta, ki ne podpirata uporabe sodne prakse Deggendorf: a) cilji projekta varčevanja z energijo so v skladu s politikami Komisije in Skupnosti; b) podjetje ACEA bi bilo v primerjavi z drugimi komunalnimi podjetji oškodovano in Komisija bi izvajala pritisk na en sam subjekt s pomočjo nezakonitih sredstev.
- (24) V odgovor na vprašanja Komisije Italija predlaga pripombe v točkah 25 do 27.
- (25) Memorandum o soglasju kaže, da je podjetje AEP podvrženo dvojnemu nadzoru s strani ACEA in Electrabela.

⁽⁶⁾ Zadeva T-297/02 (UL C 289, 23.11.2002, str. 37).

⁽⁷⁾ Na voljo na spletni strani ACEA: www.aceaspa.it

(26) V sporazumu o skupnem podjetju ni bil upoštevan zadevni projekt, niti odločba o vračilu.

(27) Podjetje ACEA opravlja različne dejavnosti in ni mogoče določiti, katere izmed teh dejavnosti bo vračilo pomoči zadevalo.

1.2. Pripombe tretjih strank

(28) Upravičenec do pomoči podjetje ACEA je navedel številne pripombe, ki so v zelo veliki meri enake tistim, ki jih je navedla Italija. Vendar pa obstajajo tri dodatne pripombe, zlasti glede uporabe sodne prakse Deggendorf.

(29) Prvi dodatni argument podjetja ACEA je, da v tem primeru, v nasprotju z zadevo Deggendorf, ni nujnih in resnih razlogov za vračilo, niti ni preteklo veliko časa od sprejetja odločbe o nezakoniti pomoči.

(30) Drugi argument podjetja ACEA poudarja, da, ponovno v nasprotju z zadevo Deggendorf, podjetje ACEA ne nosi odgovornosti ali ravnanja, ki oporeka vračilu; nasprotno, podjetje ACEA razglasa, da je pripravljeno vrniti pomoč, in pojasnjuje, da zamuda ni odvisna od njega.

(31) Tretji dodatni argument, ki ga izpostavlja podjetje ACEA, je, da Komisija ni skladna v svoji uporabi sodne prakse Deggendorf. Podjetje ACEA navaja Odločbo Komisije 1998/466/ES ⁽⁸⁾ v zvezi s Société Française de Production (v nadaljevanju „SFP“), kjer je omenjena prejšnja negativna odločba v zvezi z istim upravičencem, vendar tu sodna praksa Deggendorf ni bila uporabljena.

VI. OCENA

(32) Ocena primera bo najprej ugotovila, ali je zadevni ukrep pomoč in ali se ga v skladu s Pogodbo lahko obravnava kot združljivega.

(33) Drugič, ocena bo proučila identiteto upravičenca in uporabo sodne prakse Deggendorf.

1.1. Obstoj pomoči

(34) Številne pripombe Italije in podjetja ACEA zadevajo ugotovitev Komisije, da projekt predstavlja pomoč.

(35) Projekt se financira iz državnih sredstev, ki prihajajo iz proračuna regionalne vlade in izhajajo zlasti iz davka „carbon tax“, ki je bil uveden z zakonom o finančah za leto 1999. Izpolnjen je prvi pogoj za obstoj pomoči.

(36) Ukrep je selektiven, ker je do pomoči upravičeno samo eno podjetje, prej ACEA in zdaj AEP. Izpolnjen je drugi pogoj za obstoj pomoči.

(37) V zvezi z vplivom na trgovino sklep o sprožitvi postopka v točki 3.1 navaja: „S toplotno energijo se ne trguje, vendar je zamenljiva z drugimi primarnimi ali sekundarnimi energenti, s katerimi se trguje“.

(38) To potrjujejo druge odločbe Komisije, na primer v primeru Italije, regija Piemonte, pomoč za zmanjšanje onesnažujočih emisij (N 614/02 ⁽⁹⁾), ko navaja, da bo projekt lokalnega daljinskega ogrevanja „omogočil gospodinjstvom, da nadomestijo toploto z drugimi primarnimi ali sekundarnimi viri energije, kot sta nafta ali električna energija, s katerima trgujejo države članice“.

(39) Namen daljinskega ogrevanja je nadomestiti individualno ogrevanje gospodinjstev v celotni soseščini. Z drugimi besedami, ogrevanje, ki ga zagotavlja električni generator daljinskega ogrevanja, nadomesti ogrevanje, ki ga proizvajajo majhni kotli, ki nato uporabljajo druge vire energije, kot so nafta, plin ali elektrika. Nafta, plin ali elektrika se tržijo med državami članicami. Gre za učinek nadomestitve, zato zadevni projekt vpliva na trgovino. V vsakem primeru sta ACEA in Electrabel dejavna na številnih področjih, zlasti na področjih proizvodnje in distribucije energije in električne energije, kjer poteka trgovina znotraj Skupnosti. Izpolnjen je tretji pogoj za obstoj pomoči.

⁽⁸⁾ Odločba z dne 21. januarja 1998 (UL L 205, 22.7.1998, str. 68).

⁽⁹⁾ UL C 6, 10.1.2004, str. 21.

- (40) Ukrep tudi izkrivlja konkurenco, ker daje prednost podjetju, ki ima okrepljen položaj na globalnem trgu energije, kar lahko nato vodi k spremembam tržnih pogojev. Vpliv na trgovino in izkrivljanje konkurence, ki izhaja iz tega ukrepa, sta s tem potrjena in se ujemata z ugotovitvami Komisije v drugih primerih ⁽¹⁰⁾.
- (41) Izpolnjeni so torej vsi štirje pogoji za obstoj pomoči. Komisija potrjuje svojo ugotovitev, da je potrebno zadevni projekt obravnavati kot pomoč.
- (42) Glede združljivosti zadevne pomoči s programom pomoči v skladu s členom 87(3)(c) Komisija priznava, da je namen projekta doseči okoljevarstvene cilje. Drugič, proučila je, ali zadevni ukrep spada med pravila, ki jih določajo smernice na področju varstva okolja. Komisija je proučila zlasti točki 30 in 37.
- (43) Točka 30 teh smernic določa, da „se investicije v varčevanje z energijo, kakor je opredeljeno v točki 6, štejejo za enakovredne investicijam za spodbujanje varstva okolja. Takšne investicije igrajo pglavitno vlogo pri gospodarnem doseganju okoljskih ciljev Skupnosti. Zato so te investicije upravičene do investicijske pomoči z osnovno intenzivnostjo 40 % upravičenih stroškov“.
- (44) V okviru zadevnega projekta je samo investicija v zvezi z daljinskim ogrevanjem, ki obsega cevovode za distribucijo toplote in opremo, upravičena do pomoči. Regionalni organi oblasti Lacija so Komisiji posredovali tehnične in gospodarske dokaze, ki dokazujejo, da bi načrtovano distribucijsko omrežje za daljinsko ogrevanje dejansko omogočilo pomemben napredek pri varčevanju z energijo v primerjavi z obstoječim – tj. predinvesticijskim – stanjem, *pod enakimi pogoji*. Zato se uporablja točka 30 okoljskih smernic.
- (45) Točka 37 smernic določa, da „morajo biti upravičeni stroški omejeni zgolj na dodatne investicijske stroške, da se izpolnijo okoljski cilji“.
- (46) Referenčna naložba je enaka nič, ker je alternativa individualno ogrevanje gospodinjstev. Poleg tega se stroški, ki izhajajo iz širitve omrežja, ne zmanjšajo. Zato Komisija celotne stroške investicije šteje za upravičene. Dodeljena pomoč ustreza najvišji bruto intenzivnosti 40 %.
- (47) Zato se zdi, da je projekt daljinskega ogrevanja, kar zadeva upravičene investicijske stroške in intenzivnost pomoči, sam po sebi usklajen s točkama 30 in 37 okoljskih smernic.

1.2 Združljivost pomoči

- (48) Na osnovi te analize bi Komisija lahko razglasila, da je projekt sam po sebi združljiv s pravili glede državnih pomoči. Pri sprejemanju te odločitve je Komisija primerjala okoljske vidike s konkurenčno politiko, natančno tako, kot je potrebno. Kot je določeno v točki 4 okoljskih smernic, „dolgoročno upoštevanje okoljskih zahtev ne pomeni, da mora biti odobrena vsa pomoč“.
- (49) S sprejetjem stališča Italije, da bi morala Komisija odobriti projekt, glede na to, da je namenjen doseganju okoljskih ciljev, ne bi upoštevali dejstva, da je za pravila o konkurenci najpomembnejši način, s katerim se dosežejo cilji. Ustaljena sodna praksa je, da Komisija z zagotavljanjem smernic glede načinov proučevanja prigrasitev o državni pomoči pokaže državam članicam manj izkrivljajoče načine doseganja okoljskih ciljev. Vendar pa okoljski cilj pomoči ne upravičuje odstopanja od splošnih pravil in načel glede vseh ukrepov državne pomoči, ne glede na njihov cilj.

1.3 Identiteta upravičenca

- (50) Prvi vidik ocene v tem primeru je analiza vprašanja identitete upravičenca.
- (51) Številne pripombe Italije ⁽¹¹⁾ zadevajo zamenjavo upravičenca, pogoje prenosa dela podjetja, ki bo izvajal projekt, in Memorandum o soglasju med podjetjema ACEA in Electrabel.
- (52) Pred sklepom o sprožitvi postopka Komisija ni bila seznanjena, da je upravičenec do pomoči postalo podjetje AEP. Gre za dejstvo, ki so ga italijanske oblasti posredovale šele med obstoječim postopkom.

⁽¹⁰⁾ V pomoči N 707/02 Nizozemska – MEP – Distribucija obnovljive energije, ki jo je Komisija sprejela 19. marca 2003, se navaja, da bo program namenjen samo proizvajalcem obnovljive električne energije in proizvajalcem SPTE, ki oskrbujejo omrežje z energijo. Finančna pomoč, ki je zagotovljena tem skupinam proizvajalcev električne energije, bo okrepila njihov položaj na globalnem trgu električne energije, kar lahko vodi k spremembam tržnih pogojev. Takšna krepitev položaja zadevnih podjetij v primerjavi z drugimi podjetji, ki jim konkurirajo znotraj Skupnosti, vpliva na trgovino med državami članicami Skupnosti.

⁽¹¹⁾ Glej točko 16 in točke 25 do 27.

- (53) Kot je omenjeno zgoraj, v točki, ki opisuje upravičenca, se AEP razlikuje od ACEA. Gre za posebno podjetje, ki ga skupaj nadzirata ACEA in Electrabel. Vendar pa mora Komisija, z upoštevanjem področja državnih pomoči, preseči pravno ločitev. Kot je nedavno potrdilo Sodišče prve stopnje, z obsežnim sklicevanjem na sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti in samega Sodišča prve stopnje ⁽¹²⁾.
- (54) „Trebaja je upoštevati, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso, kjer zakonite fizične ali pravne osebe predstavljajo gospodarski subjekt, podjetji treba obravnavati kot eno podjetje za namene zakonodaje Skupnosti o konkurenci (glej, v ta namen, zadevo 170/83 Hydrotherm [1984] Recueil 2999, odstavek 11 in, po analogiji, zadevo T-234/95 DSG proti Komisiji [2000] Recueil II-2603, odstavek 124). Na področju državnih pomoči se vprašanje, ali gre za gospodarsko enoto, postavlja zlasti v odnosu do vprašanja, ali obstaja upravičenec do pomoči (glej, v ta namen, zadevo 323/82 Intermills proti Komisiji [1984] Recueil 3809, odstavek 11 in 12). V zvezi s tem naj bi imela Komisija široko diskrecijo pri določanju, ali je treba podjetja, ki sestavljajo del skupine, obravnavati kot gospodarsko enoto ali kot zakonito in finančno neodvisno enoto za namene uporabe pravil o državnih pomočeh (glej, v ta namen, združeni zadevi T-371/94 in T-394/94 British Airways in drugi proti Komisiji [1998] Recueil II-2405, odstavek 313 in 314, ter, po analogiji, DSG proti Komisiji, odstavek 124).“
- (55) Komisija mora oceniti, ali je treba ACEA in družbo, ki je še vedno del skupine ACEA, obravnavati kot gospodarsko enoto. V zvezi s tem analiza stanja AEP potrjuje, da je tako.
- (56) Podjetje ACEA priznava, da skupaj z Electrabelom nadzira AEP. To izrecno omeni v enem izmed odgovorov ⁽¹³⁾. To potrjujejo tudi finančna poročila podjetja ACEA, ki podjetje AEP uvrščajo med konsolidirane družbe. Dejstvo, da ACEA izvaja nadzor nad AEP skupaj z Electrabelom, in ne samo, ni pomembno.
- (57) Podjetje AEP je omenjeno v poročilih podjetja ACEA: na strani 35 poročila za prvo polovico leta 2004 je navedeno, da so „ob upoštevanju možnosti, ki jo dovoljuje člen 37 zakonske uredbe 127/91, v konsolidacijo vključena tudi naslednja podjetja, nad katerimi holding izvaja nadzor skupaj z drugimi partnerji in na podlagi sporazumov z njimi“. Seznam vključuje podjetje AEP.
- (58) Memorandum o soglasju med podjetjema ACEA in Electrabel v zvezi s prenosom panoge z ACEA na AEP sploh ne omenja tega projekta. Vendar pa je jasno, da je podjetje AEP podedovalo projekt in postalo predvideni upravičenec pomoči kot rezultat prestrukturiranja znotraj skupine podjetja ACEA in da opravlja nekatere izmed dejavnosti, ki jih je prej izvajalo podjetje ACEA. Poleg tega člen 4 sporazuma o prenosu panoge na podjetje AEP (takrat se je imenovala Gen.Co) navaja, da se vsi spori v zvezi s to panogo izpustijo iz samega sporazuma in da podjetje, na katerega se je panoga prenesla, ni predmet kakršnega koli spora, ki lahko nastane, tudi če bi nastal po 1. decembru 2002 (datum začetka veljavnosti sporazuma), temveč temelji na dejstvih pred tem datumom.
- (59) Sporazum med dvema strankama ne more privedi do oprostitve obveznosti povračila nezakonite in nezdružljive pomoči. Če bi bil takšen sporazum sprejet, bi to lahko vodilo do sistematičnega izogibanja obveznosti družb do povračila nezakonitih in nezdružljivih pomoči. Poleg tega je treba upoštevati, da je v času, ko je sporazum stopil v veljavo, Komisija že sprejela odločitev o pomoči, dodeljeni podjetju ACEA, in da je podjetje ACEA v tistem času že sprožilo postopek za razveljavitev te odločbe. Obveznosti, naložene podjetju ACEA, so bile torej dobro znane, tako da ni mogoče izzeti izogibanja obveznosti vračila državne pomoči.
- (60) Zato je treba podjetji ACEA in AEP šteti za en sam gospodarski subjekt in da se skupina sama, vključno s podjetjem ACEA, ne glede na reorganizacijo, izvedeno znotraj skupine ACEA, šteje za upravičenko do pomoči. Poleg tega bi drugačen pristop lahko omogočil kršenje pravil o državnih pomočeh.

1.4 Sodna praksa Deggendorf

- (61) Po več kot dveh letih od Odločbe 2003/193/ES Italija še ni določila zneskov, ki jih morajo komunalna podjetja povrniti, kaj šele izterjala pomoč, ki je bila razglašena za nezakonito in nezdružljivo. Tako se stanje od sprožitve postopka leta 2003 ni spremenilo. Še več, Komisija se je odločila, da bo Italijo privedla pred Sodišče zaradi neizvajanja Odločbe 2003/193/ES ⁽¹⁴⁾. Zadnja sprememba je vključitev v tako imenovani Legge Comunitaria za leto 2004, ki je še vedno v postopku odobritve v obeh domovih Parlamenta, določbe, ki zajema glavne smernice za vračilo, kot je prošnja lokalnim vladam, da navedejo možne upravičence, ali prošnja upravičencem, da sami objavijo znesek prejete pomoči.

⁽¹²⁾ Sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2004 v zadevi T-137/02 (Pollmeier Malchow GmbH & Co. proti Komisiji).

⁽¹³⁾ Dopis Italije z dne 29.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Odločba C(2005) 41 z dne 20.1.2005 (pritožba še ni vložena), glej sporočilo za javnost IP/05/76 z dne 20.1.2005.

- (62) Zato Komisija meni, da je stanje, ki je veljalo v trenutku sprožitve postopka, še vedno prisotno. Komisija potrjuje, da še vedno ne more določiti natančnega zneska pomoči, ki jo je prejelo podjetje ACEA pred zadevno pomočjo. Niti italijanska vlada niti podjetje ACEA nista predložila nobenih posebnih elementov, ki bi pokazali, da, v primeru podjetja ACEA, ugodnosti, ki izhajajo iz programa, ki se šteje za nezdružljivega, ne predstavljajo pomoči ali da predstavljajo obstoječo pomoč ali združljivo pomoč zaradi posebnih značilnosti njenega upravičenja. Nasprotno, zaradi njihovega obsega in vrste dejavnosti, ki jih je v času dodelitve pomoči podjetje ACEA izvajalo na različnih trgih, vključno s proizvodnjo in distribucijo energije in elektrike, se šteje, da ugodnosti, dodeljene podjetju ACEA, vplivajo na trgovino znotraj Skupnosti in izkrivljajo konkurenco. Poleg tega so ugodnosti precejšnje, saj ustrezajo zneskom, zapadlim v skladu z italijanskim davkom na dohodek pravnih oseb (IRPEG) za tri leta. Zato skupina ACEA, vključno s podjetjem AEP, še vedno prejema nezakonito in nezdružljivo pomoč, ki jo je še vedno treba povrniti, in izkrivljanje konkurence je še vedno prisotno.
- (63) V takšnih okoliščinah, četudi točen znesek prve pomoči ni znan, je priglašena pomoč zaradi kumulativnega učinka dveh pomoči podjetju ACEA in njihovega izkrivljajočega vpliva na skupni trg nezdružljiva s skupnim trgom.

1.5 Uporaba sodne prakse Deggendorf za ta primer

- (64) Italija in podjetje ACEA sta predložila številne argumente glede uporabe sodne prakse Deggendorf v tem primeru.
- (65) Da opomnimo, sodna praksa Deggendorf, ki jo je uvedlo Sodišče⁽¹⁵⁾, določa, da bi morala Komisija pri proučevanju združljivosti pomoči upoštevati vse pomembne elemente in zlasti kumulativni učinek nove pomoči in pomoči, ki se šteje za nezdružljivo in še ni bila povrnjena. Ta sodna praksa omogoča odložitev dodelitve združljive pomoči, dokler prejšnja nezakonita in nezdružljiva pomoč ni povrnjena.
- (66) Najprej je treba ponoviti, kar je omenjeno zgoraj v točkah 51 do 60 v zvezi z identiteto upravičenca. Za ta primer Komisija meni, zaradi zgoraj predstavljenih
- argumentov, da je podjetje AEP še vedno del skupine ACEA in da je v tem primeru upravičenec isti.
- (67) Dejstvo, da je to regionalna pomoč, medtem ko je bila pomoč v zvezi s komunalnimi podjetji nacionalna, ni pomembno⁽¹⁶⁾. Za Komisijo so vse pomoči nacionalne, kar potrjuje dejstvo, da so nacionalni organi edini neposredni sogovorniki institucij Skupnosti. Dokazano je, da je Italija priglasila ukrep in da je Italija naslovnik odločbe v skladu s členoma 87 in 88 Pogodbe ES. Poleg tega so zajeti viri nacionalni, ne glede na to, ali jih posreduje nacionalna vlada ali regionalna institucija. Zato ta argument ne velja.
- (68) Sodna praksa Deggendorf se uporablja, kadar upravičenec do pomoči ni vrnil tistega, kar je odločila Komisija, ne glede na dejstvo, da je pomoč individualna ali zadeva program pomoči⁽¹⁷⁾. Komisija mora upoštevati, da je bilo podjetje ACEA med upravičenci pomoči komunalnim podjetjem, ker je bil vsaj del te pomoči dodeljen vsem podjetjem, ki spadajo v to kategorijo, zato tudi podjetju ACEA.
- (69) V času postopka je podjetje ACEA kot tretja zainteresirana stranka poleg tega predložilo pripombe, ki so dokazovale združljivost teh programov. Odločba Komisije je razglasila takšne nepriglašene programe za nezdružljive in nezakonite ter Italiji naložila, da vrne vse zneske, izplačane v skladu s temi programi⁽¹⁸⁾. Podjetje ACEA je tej odločitvi oporekalo pred Sodiščem prve stopnje⁽¹⁹⁾ in je v tem smislu potrdilo, da je imelo koristi od zadevnega programa. Kot je pojasnjeno zgoraj, niti Italija niti podjetje ACEA nista navedla posebnih razlogov, ki bi lahko preprečili ali omejili vračilo v tem določenem primeru.
- (70) Finančna poročila podjetja ACEA omenjajo odločbo Komisije in finančna tveganja, ki lahko izhajajo iz skupine. Določajo celo višino verjetnih zneskov pomoči, ki bi jih morala Italija prejeti od podjetja ACEA, vsaj za leti 1998 in 1999, ker je leta 1997 podjetje ACEA prijavilo izgubo (zato ni koristi v smislu znižanja davčatev). Podjetje ACEA navaja možne zneske za leto 1998 (28 milijonov EUR) in za leto 1999 (290 milijonov EUR, zaradi nekaterih izrednih operacij razdruževanja).

⁽¹⁶⁾ Glej točko 19.

⁽¹⁷⁾ Glej točko 20.

⁽¹⁸⁾ Člen 3 Odločbe Komisije določa, da mora Italija sprejeti vse potrebne ukrepe, da od upravičencev izterja tako dodeljeno nezakonito pomoč.

⁽¹⁹⁾ Glej opombo 6.

⁽¹⁵⁾ Glej opombo 3.

- (71) V nasprotju s trditvijo, da bi se morala sodna praksa Deggendorf uporabljati samo pri nespornih odločitvah Komisije (npr. samo če so dokončno potrjene z odločbo Sodišča) ⁽²⁰⁾, Komisija opozarja, da začnejo njene odločbe veljati takoj, kot je med drugim priznala Italija ⁽²¹⁾. To je tudi v skladu s členom 242 Pogodbe ES, na podlagi katerega tožbe nimajo odločilnega učinka). Treba je tudi omeniti, da v tem primeru ni bilo zaproseno za začasne ukrepe.
- (72) Italija trdi, da se sodna praksa Deggendorf za začetek sodnega postopka uporablja izjemoma in bi morala veljati samo kot *extrema ratio*. V nasprotju s tem stališčem Komisija ugotavlja, da bi dejanski nadzor politike državne pomoči pripomogel k stalni in takojšnji uporabi sodne prakse Deggendorf in s tem zagotovil učinkovitost sistema, katerega namen je upoštevati vse državne pomoči, ki so še vedno na voljo upravičencu, in s tem zmanjšati izkrivljanje konkurence ter zagotoviti učinkovito uporabo odločitev.
- (73) V nasprotju s trditvijo Italije, da bi uporaba sodne prakse Deggendorf povzročila zmanjšanje števila prigrasitev s strani držav članic ⁽²²⁾, Komisija ugotavlja, da prigrasitev ni možnost, temveč obveznost v skladu s členom 88(3) Pogodbe. Nepriprave pomoči so (postanejo) nezakonite, čeprav so lahko združljive.
- (74) Glede trditve Italije, da Komisija izvaja poseben pritisk ⁽²³⁾, Komisija ugotavlja, da gre pri tem primeru za preprosto uporabo obstoječe sodne prakse. Podjetje ACEA je oškodovano samo zato, ker je upravičeno do druge pomoči.
- (75) Treba je tudi poudariti, da podjetje ACEA ni posebej oškodovano. Komisija je odobrila (odločbo o pomoči N 614/02 iz točke 38) številne projekte v regiji Piemonte. Dva izmed odobrenih projektov naj bi izvajalo podjetje AEM, komunalno podjetje iz Torina, in podjetje ASM, komunalno podjetje iz Settimo Torinese. V primeru podjetja AEM odločba ugotavlja, ali se lahko uporablja sodna praksa Deggendorf. Končno je odločila, da ne, zaradi pravila *de minimis*, ker je zadevni znesek znašal 17 240 EUR. Lokalna oblast se je zavezala, da bo preverila, ali v triletnem obdobju ni prišlo do kumulacije z drugo *de minimis* pomočjo v skupnem znesku več kot 100 000 EUR, pri čemer bi šlo za pomoč, ki ne bi bila dodeljena prav zaradi sodne prakse Deggendorf.
- (76) V primeru podjetja ASM odločba o pomoči N 614/02 (predhodno navedena v točkah 38 in 75) navaja:
- „V skladu s sodno prakso Deggendorf ⁽²⁴⁾ so se italijanske oblasti obvezale, da bodo preverile, ali so imeli podjetje Azienda Sviluppo Multiservizi SpA in drugi upravičenci koristi od takšne pomoči, in če so jo imeli, da zadevnih državnih pomoči ne bodo dodelile, dokler prej dodeljena nezdružljiva in nezakonita pomoč ni povrnjena v skladu z zgoraj omenjeno odločbo“.
- (77) Dejstvo, da podjetje ACEA izvaja različne dejavnosti in da ne more določiti, katere izmed teh dejavnosti bo vračilo pomoči prizadelo ⁽²⁵⁾, ne vpliva na ta primer. Bilo bi preveč preprosto, če bi se podjetje izognilo odločbi o vračilu brez določitve, na kateri del njegovih dejavnosti ali na katero panogo bi povračilo padlo.
- (78) Nasprotno, mogoče je trditi, da ker je del pomoči, ki je bila razglašena za nezakonito in nezdružljivo, zadeval davčne ukrepe, so imele v preteklosti koristi od pomoči vse podružnice podjetja ACEA. Davčna pomoč, ki je pomoč za tekoče poslovanje, se kot takšna ne more pripisati posamezni dejavnosti podjetja. Nezakonita in nezdružljiva pomoč je tako pokrila celotno gospodarsko dejavnost podjetja ACEA, vključno s panogo, ki je bila prenesena na podjetje AEP. To pomeni, da se del te neizterjane pomoči lahko pripiše tudi podjetju AEP.

1.6 Pripombe tretjih strank

- (79) V nasprotju s tem, kar trdi podjetje ACEA ⁽²⁶⁾, je od sprejetja odločbe o vračilu preteklo dolgo obdobje brez kakršnega koli pravega ukrepa italijanskih oblasti, da bi izterjale pomoč. Ob koncu januarja 2005 Italija še ni odobrila postopka za vračilo. Člen 14(3) Uredbe (ES) št. 659/1999 ⁽²⁷⁾ jasno navaja, da se vračilo izvede nemudoma. Do sedaj, kot je omenjeno zgoraj, še ni bil sprožen postopek za vračilo, pa tudi ne določen jasen postopek za vračilo pomoči.
- (80) Dobra volja podjetja ACEA ⁽²⁸⁾ ne spremeni dejstva, da pomoč še ni vrnjena. Obravnavano vprašanje – vračilo pomoči, ki je bila razglašena za nezakonito – predstavlja dejstvo in nanj ne vpliva volja ene izmed strank. Poleg preprostega izraza dobre volje bi podjetje ACEA lahko ukrepalo v smeri pospešitve vračila, na primer z navedbo zadevnih zneskov in zlasti s pologom rezerve na blokiran bančni račun.

⁽²⁰⁾ Glej točko 21.

⁽²¹⁾ Dopis Italije z dne 23. julija 2003, str. 6.

⁽²²⁾ Glej točko 22.

⁽²³⁾ Glej točko 23.

⁽²⁴⁾ Glej opombo 3.

⁽²⁵⁾ Glej točko 27.

⁽²⁶⁾ Glej točko 29.

⁽²⁷⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽²⁸⁾ Glej točko 30.

- (81) V zvezi z domnevno neskladnostjo Komisije pri uporabi sodne prakse Deggendorf, katere primer je Odločba 1998/466/ES ⁽²⁹⁾, je treba omeniti, da je ta odločba ⁽³⁰⁾ temeljila na obveznosti Francije, da vrne prejšnjo pomoč, ki je bila predmet negativne odločbe. Tako sodna praksa Deggendorf ni bila uporabljena. Odločba 1998/466/ES tudi navaja, da nadaljnja pomoč ne bo dodeljena, razen v izjemnih okoliščinah. Leta 2002 je Komisija sprejela odločbo glede nove intervencije francoskih organov v korist SFP, vendar je sklenila, da ta intervencija ni pomenila pomoči. Zato ni bilo razloga za uporabo sodne prakse Deggendorf.

VII. SKLEPI

- (82) Na podlagi zgornjih stališč Komisija ugotavlja, da je pomoč, ki znaša 3,8 milijona EUR za projekt daljinskega ogrevanja v bližini Rima, ki se dodeli podjetju AEP, združljiva s Pogodbo.
- (83) Vendar pa je plačilo pomoči podjetju AEP odloženo do takrat, ko bo Italija predložila dokazilo o povračilu pomoči podjetja ACEA, ki je bila v zadevi Odločbe 2003/193/ES razglašena za nezakonito in nezdružljivo, pri uporabi sodne prakse Deggendorf –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. Pomoč za projekt daljinskega ogrevanja, ki jo Italija name-rava na podlagi Sklepa Deželnega sveta Lacija št. 4556 z dne 6. avgusta 1999 dodeliti podjetju AEP, je združljiva s skupnim trgom.

2. Pomoč iz odstavka 1 se ne sme dodeliti, dokler Italija ne predloži dokaza, da je podjetje ACEA povrnilo nezakonito in nezdružljivo pomoč, ocenjeno v zadevi, ki je predmet Odločbe 2003/193/ES, in obresti.

Člen 2

Italija obvesti Komisijo v roku dveh mesecev od datuma notifi-kacije te odločbe o ukrepih, sprejetih v skladu z odločbo.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na Italijo.

V Bruslju, 16. marca 2005

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije

⁽²⁹⁾ Glej točko 31.

⁽³⁰⁾ Glej zlasti tretji odstavek uvoda.

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 6. aprila 2005****o programu pomoči, ki ga Italija namerava izvajati za financiranje ladij***(notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 844)***(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

(2006/599/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

(4) Komisija je s pismom z dne 30. aprila 2003 obvestila Italijo, da se je v zvezi s sporočenim ukrepom odločila začeti postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

(5) Odločitev Komisije o začetku postopka je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽¹⁾. Komisija je povabila zainteresirane stranke, da predložijo svoje pripombe o pomoči.

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

(6) Komisija od zainteresiranih strank ni prejela nobenih pripomb.

po pozivu zainteresiranim strankam, naj oddajo svoje pripombe, v skladu z navedenimi členi,

(7) S pismi z dne 4. junija 2003, 22. julija 2003 in 3. junija 2004 so italijanski organi predložili svoje pripombe o odločbi Komisije z dne 30. aprila 2003. 27. januarja 2004 je potekal sestanek med italijanskimi organi in Komisijo.

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

(1) Komisija je 26. novembra 1998 odobrila italijansko garancijsko shemo za ladjedelništvo, predvideno v členu 5 Zakona št. 261 z dne 31. julija 1997, in določila, da znaša s shemo predvidena intenzivnost pomoči 1 %.

(8) Italijanski organi so s pismom z dne 3. novembra 2004 pozvali Komisijo, da oblikuje svoje stališče glede zadevnega primera. Komisija je na to pismo odgovorila 22. decembra 2004. Po tem Komisija od Italije ni prejela nobenih nadaljnjih pisem.

(2) Italija je 16. maja 2001 obvestila Komisijo o sprejetju izvedbene uredbe, ki je uskladila in spremenila pravila, ki urejajo garancijsko shemo, pri čemer je trdila, da je treba garancijsko shemo z upoštevanjem teh sprememb obravnavati brez pomoči. To obvestilo je predmet te odločbe.

(3) Po obvestilu so bila z Italijo izmenjana številna pisma za pridobitev nadaljnjih informacij. Poleg tega je Komisija vzpostavila številne neuradne stike z italijanskimi organi in njihovimi svetovalci ter se z njimi dvakrat sestala ob različnih časih.

II. OPIS PROGRAMA POMOČI

(9) „Fondo speciale di garanzia per il credito navale“ („Sklad“) je bil ustanovljen v skladu s členom 5 Zakona št. 261 z dne 31. julija 1997. Po razpisnem postopku je bilo finančno, administrativno in tehnično upravljanje zaupano Mediocredito Centrale SpA („Mediocredito“). Namen Sklada je, da krije tveganje nezmožnosti vračila posojil za gradnjo in predelavo ladij, ki so jih banke odobrile italijanskim in tujim lastnikom ladij, za dela, ki jih izvajajo v italijanskih ladjedelnicah. V ta namen sklad zgoraj navedenim lastnikom ladij zagotavlja jamstva druge prioritete za ciljno financiranje. Italijanski organi so potrdili, da Sklad še ne deluje in zato jamstvo še niso bilo odobreno.

⁽¹⁾ UL C 145, 21.6.2003, str. 48.

- (10) Posojilo za financiranje ne sme trajati več kot dvanajst let in znesek ne sme biti višji od 80 % pogodbene cene, po obrestni meri, ki ni nižja od obrestne mere, navedene v sklepu Sveta OECD z dne 3. avgusta 1981 in naknadnih amandmajih, ali po tržni stopnji, v primeru, da financiranja ne podpirajo druge javne koncesije, namenjene zmanjšanju bremena zainteresiranih tretjih oseb. Poleg tega se financiranje zagotovi s prvo hipoteko na plovilo, ki je predmet financiranja.
- (11) Garancijska shema zagotavlja jamstva lastnikom ladij. Za odobritev jamstva Mediocredito na osnovi meril, določenih v Uredbi, oceni, ali so jamstva gospodarsko in finančno zanesljiva.
- (12) Jamstvo lahko pomeni znesek, ki ni višji od 40 % posojila in lahko – znotraj te meje – pokriva do 90 % končne izgube, ki nastane bankam zaradi kapitala, pogodbenih obresti in obresti na zaostala plačila, po stopnji, ki ni višja od veljavne referenčne stopnje na dan pravnih postopkov za povračilo dolga in stroškov, vključno z nastalimi sodnimi in izvensodnimi stroški.
- (13) Določena je enkratna premija, ki jo plačajo upravičenci Sklada, in je prvotno znašala 1,6 % zajamčenega zneska, neodvisno od trajanja zagotovljenega posojila. Italijanski organi so Komisijo naknadno obvestili o svoji nameri ponovne določitve višine enkratne premije, ki naj bi znašala do 2,3 % zajamčenega zneska, za 12-letna posojila (za krajša posojila se premija sorazmerno zniža). Ta enkratna premija je enakovredna letni premiji v višini 0,5 % na stanje zadolženosti 12-letnega posojila.
- (14) Italijanski organi so razmišljali o uvedbi mehanizma diferenciacije tveganja, s čimer bi bile za različne projekte določene različne premije, glede na vključeno tveganje pri financiranju projekta. Vendar je bil ta sistem samo na kratko opisan in Komisija ni prejela nobenih drugih podrobnosti in informacij o njegovem delovanju.
- (16) Komisija se je med drugim spraševala, ali s strani države zagotovljena garancijska shema, ki zaračunava enako premijo vsem uporabnikom, neodvisno od individualnih tveganj financiranega projekta – ki se uporablja v sektorju, za katerega obstaja trg, ki je pripravljen nuditi takšna jamstva – ne bo po vsej verjetnosti samofinancirana.
- (17) Komisija je dvomila, da so plačane premije upravičencev v skladu s trgom in v vsakem primeru zadostne za kritje vseh stroškov sheme.
- (18) Komisija ni mogla izključiti, da bi se delež v višini samo 10 % najbolj tveganega dela posojila, ki je „brez hipoteke“, za katerega posojilodajalec nosi tveganje, lahko izkazal za nezadostnega za zagotovitev, da posojilodajalec ustrezno oceni kreditno sposobnost posojilojemalca in zmanjša tveganje, ki je povezano s transakcijo.

IV. PRIPOMBE ITALIJE

- (19) Italijanski organi so navedli, da Sklad ne vključuje pomoči iz naslednjih razlogov:
- (i) pravila Sklada dovoljujejo odobritev jamstev samo lastnikom ladij z visokim ekonomskim standardom, s profilom tveganja, ki je pod povprečjem; ti upravičenci imajo podobne profile tveganj in zato ni potrebna bistvena diferenciacija jamstvenih premij;
- (ii) opravljena analiza trga pri različnih kreditnih ustanovah, ki delujejo v Italiji, je pokazala, da je povprečna tržna premija za podobna jamstva enakovredna tisti, ki so jo predlagali italijanski organi.
- (20) Italijanski organi so zato s pismom z dne 3. junija 2004 izrazili svojo pripravljenost, da sprejmejo sistem diferenciacije tveganja, s čimer bi se projektom določile različne premije, glede na vključeno finančno tveganje. Ta sistem jemlje za izhodišče prvotno 0,5 % letno premijo. Premije se bi pravzaprav spreminjale glede na dolžino trajanja posojil in tveganje projektov. Vzpostavili bi se trije različni profili tveganja. Za 12-letno posojilo bi enkratna premija, plačana s strani upravičencev, znašala 2,065 % za kategorijo najmanjšega tveganja, 2,603 % za kategorijo srednjega tveganja in 3,142 % za kategorijo največjega tveganja. To bi ustrezalo letni premiji med 0,4563 % zajamčene vsote za projekte z najmanjšim tveganjem in 0,6562 % za najbolj tvegane projekte.
- (15) V svoji odločitvi o začetku postopkov je Komisija izrazila dvome o tem, ali italijanska garancijska shema za financiranje ladij izpolnjuje vse pogoje iz točke 4 (3) obvestila z dne 11. marca 2000 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES o državni pomoči v obliki jamstev („Obvestilo o jamstvih“)⁽²⁾, kar bi Komisiji omogočilo, da izključi obstoj pomoči.

III. RAZLOGI ZA UVEDBO POSTOPKA

⁽²⁾ UL C 71, 11.3.2000, str. 14.

- (21) Organi bi vzpostavili različne lestvice vrednosti, glede na šest finančnih parametrov, ki bi jih organi morali oceniti, ko potencialni upravičenec zaprosi za shemo. Celotna storilnost prosilca v teh parametrih bi imela za posledico umestitev v eno izmed treh različnih kategorij tveganja. Vendar takšen sistem ni bil nikoli natančneje opredeljen in italijanski organi niso nikoli predložili nobenih drugih konkretnih podrobnosti o njegovi možni izvedbi.

V. Ocena

1. Obstoje državne pomoči

- (22) Člen 87(1) Pogodbe ES navaja, da je s skupnim trgom nezdržljiva vsaka državna pomoč, odobrena z državnimi sredstvi določenim podjetjem, če takšna pomoč izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco v takšni meri, da bi vplivala na trgovino med državami članicami.

- (23) Ukrep, ki ga je treba oceniti, je jamstveni sklad, ki zagotavlja jamstva za financiranje posojil, ki jih odobrijo banke lastnikom ladij za izdelavo ali predelavo ladij v italijanskih ladjedelnicah. Komisija je svoj pristop k takšnim jamstvom opisala v obvestilu o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki jamstev („Obvestilo o jamstvih“) (3).

- (24) Obvestilo o jamstvih pojasnjuje, zakaj – pod določenimi pogoji – državno jamstvo lahko pomeni državno pomoč: „državno jamstvo omogoča posojilojemalcu pridobitev boljših finančnih pogojev za posojilo, kot so običajno dostopni na finančnih trgih. Značilno je, da lahko posojilojemalec z ugodnostjo državnega jamstva pridobi nižje stopnje in/ali ponudi manjše jamstvo. V nekaterih primerih posojilojemalec brez državnega jamstva ne bo našel finančne ustanove, ki bi mu bila pripravljena posoditi, pod vsemi pogoji (...). Ugodnost državnega jamstva je, da tveganje, povezano z jamstvom, nosi država. To tveganje, ki ga nosi država, je ponavadi povrnjeno z ustrežno premijo. Če se država takšni premiji odreče, pomeni to korist za podjetje in izdatek za državna sredstva. Zato lahko po členu 87(1) vseeno obstaja državna pomoč, čeprav na podlagi jamstva niso izvršena plačila s strani države“ (4).

(a) Gospodarska prednost

- (25) Glavno vprašanje v tej zadevi je, ali zaračunane premije odražajo ustrezno tržno ceno. Glede na splošna načela

presoje državne pomoči in na osnovi zgoraj navedenih določb je očitno, da je trg osnovni princip za merilo uspešnosti ocene, določeno v Obvestilu o jamstvih, če je jamstvo brez državne pomoči. Vsekakor, če država prejema plačilo za jamstvo, ki je enakovredno tistemu, ki bi ga zasebni akter na trgu zaračunal enakovrednim upravičencem, bi to pomenilo, da se slednjemu ne odobri nobena ugodnost in da država ravna kot vsak zasebni investitor ali upnik, ki deluje na finančnem trgu. Če so, nasprotno, cena, ki so jo plačali upravičenci, in pogoji, ki se uporabljajo za jamstva, bolj ugodni kot tisti, ki so razpoložljivi na trgu, potem obstaja nedvomna prednost za upravičence in zato (če so izpolnjeni drugi pogoji) državna pomoč v smislu Pogodbe.

- (26) Obvestilo o jamstvih v točki 4.3 določa šest pogojev, ki Komisiji omogočajo, da oceni, ali državna garancijska shema pomeni državno pomoč. Tako mora Komisija najprej preučiti, ali sporočena shema izpolnjuje te pogoje, kar bi omogočilo takojšnjo izključitev prisotnosti kategega koli elementa pomoči v takšni shemi.

- (27) V skladu s točko 4.3 s strani države zagotovljena garancijska shema, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje, ne pomeni državne pomoči po členu 87(1):

(a) shema ne dovoljuje odobritev jamstev posojilojemalcem, ki so v finančnih težavah;

(b) posojilojemalci bi načeloma lahko pridobili posojilo, pod tržnimi pogoji finančnih trgov, brez kakršnega koli posredovanja države;

(c) jamstva so povezana s posebno finančno transakcijo za določen znesek, ne pokrivajo več kot 80 % vsakega neplačanega posojila ali druge finančne obveznosti (razen za obveznice in podobne instrumente) in niso odprta;

(d) pogoji sheme temeljijo na realni oceni tveganja, tako da so premije, ki jih plačajo upravičena podjetja, po vsej verjetnosti samofinancirane;

(e) shema zagotavlja pogoje, na podlagi katerih se odobrijo bodoča jamstva in se vsaj enkrat letno pregleda celotno financiranje sheme;

(3) Glej opombo 2.

(4) Točki 2.1.1 in 2.1.2 Obvestila.

(f) premije pokrivajo običajna tveganja, povezana z odobritvijo jamstva, in administrativne stroške sheme, vključno z običajnim donosom kapitala, če država zagotovi osnovni kapital za zagon.

(28) Komisija ugotavlja, da so v zadevnem primeru izpolnjeni pogoji (a), (b), (c) in (e), nista pa izpolnjena pogoja (d) in (f), ker breme tveganja države ni poplačano z *ustrezno premijo*.

(29) Točka 4.3 (d) in (f) Obvestila zahteva, da pogoji sheme temeljijo na realni oceni tveganja, da po vsej verjetnosti ustvarijo sistem, ki se financira sam, in da zbrane premije zadoščajo za kritje običajnih tveganj, povezanih z odobritvijo jamstev in administrativnih stroškov sheme (vključno z običajnim donosom kapitala, če država zagotovi osnovni kapital za zagon). Na zadovoljstvo Komisije Italija ni uspela dokazati, da v shemi predvidena premija lahko zagotovi samofinanciranje in krije vse administrativne stroške.

(i) Neprimernost predlagane premije

(30) Kreditne ustanove, ki delujejo na finančnem trgu, bi svojim strankam zaračunale višje premije za podobna jamstva, glede na to, da enkratna premija v višini 2,3 % (ali lestvica premij od 2,065 % do 2,603 %) verjetno ne zadošča za kritje vseh stroškov zaradi morebitnih neplačil obveznosti in administrativnih stroškov. To velja tudi za lestvico premij od 2,065 % do 2,603 %, kot je navedeno v pismu z dne 3. junija 2004 italijanskim organom.

(31) Italijanski organi niso imeli nobene takšne podobne garancijske sheme, ki bi delovala v preteklosti. Zato nimajo doslednih podatkov ali drugih zanesljivih empiričnih podatkov (o npr. industrijskih neplačanih obveznostih, prihodkih sheme, dejanskih administrativnih stroških delujoče sheme), s katerimi bi lahko dokazali samofinanciranje sheme.

(32) Zato italijanski organi trdijo, da predlagana premija izhaja iz primerljivega tržnega merila uspešnosti in bi jo zato bilo treba šteti za primerno. Vendar pa to ne ustreza podatkom, ki jih je pridobila Komisija.

(33) Prvič, italijanski organi sami v svojem pismu z dne 7. oktobra 1998 navajajo, da je povprečna tržna cena

bančne garancije, po njihovem mnenju, do 0,915 % letno. To je veliko več kot letna premija, ki ustreza enkratnim premijam, kot so jih predlagali italijanski organi (prvotno ali v svojem pismu z dne 3. junija 2004).

(34) Drugič, neprimernost predlagane premije potrjujejo nedavni podatki, ki so jih Komisiji posredovali sami italijanski organi. Italijanski organi so v letu 2003 izvedli analizo trga z namenom, da raziščejo, koliko bi kreditne ustanove zaračunale svojim strankam za podobna jamstva. Prejeta pisma italijanskih bank, predložena Komisiji, dokazujejo, da bi vse banke, vključene v analizo, zaračunale premije, višje od 0,5 % letno, ali lestvico premij, višjo od tiste, ki jo je predlagala Italija v svojem pismu z dne 3. junija 2004. Premije, ki so jih predlagale banke, kot sledi:

Banca CARIGE	med 0,50 % in 0,75 % letno
BNL	okrog 0,60 % letno
Unicredit	0,60 % letno
Citigroup	0,60 % letno
Deutsche Bank	med 0,70 % in 0,80 % letno
ABN Amro	med 0,70 % in 0,75 % letno
Banca Intesa	okrog 0,75 % letno
Banca di Roma	med 0,75 % in 1,25 % letno

(35) Tretjič, neprimernost predlagane premije potrjujejo izkušnje Komisije, pridobljene pri ocenjevanju nemških shem za financiranje ladij, ki so v nasprotju z ukrepi, preučevanimi v zadevnem primeru, delovale več let. Komisija je decembra 2003 odobrila te garancijske sheme za nemške dežele (Državna pomoč št. N 512/03 ⁽⁵⁾), ker sporočeni ukrepi niso pomeni državne pomoči v smislu Pogodbe.

(36) Nemški primer je pokazal, da so potrebne višje premije, da se zagotovi kritje tveganj zaradi neplačila obveznosti (in administrativnih stroškov): pri nemških shemah so premije znašale med 0,8 % in 1,5 % letno, glede na kreditno sposobnost upravičenca.

⁽⁵⁾ UL C 62, 11.3.2004, str. 2.

- (37) Glede na to, da sta bili nemška in italijanska shema zelo podobni in da sta izpostavili podobna vprašanja, je Komisija italijanskim organom predlagala, da podrobno preučijo odločbo, ki je bila sprejeta v primeru garancijske sheme za nemške dežele, zlasti, kot je že bilo navedeno, ker so nemške dežele v preteklih letih že imele vzpostavljene garancijske sheme za ladjedelništvo. Medtem ko italijanski organi niso imeli nobenih elementov, da bi lahko določili, kakšna višina premije bi lahko zagotovila „po vsej verjetnosti samofinanciranje“ garancijske sheme, so imeli nemški organi obsežne in zanesljive zgodovinske podatke za podkrepitev svojih ocen ⁽⁶⁾.
- (38) V ta namen je Komisija Italiji zagotovila nezaupni izvod odločbe Komisije o garancijskih shemah za nemške dežele. Poleg tega, ko so italijanski organi izrazili željo po popolnejših in podrobnejših informacijah o nemškem primeru, ki naj bi jih prejeli od – po možnosti – samih nemških organov, je Komisija italijanskim organom in njihovim svetovalcem priskrbela podatke, potrebne za navezavo stikov, o ustreznih uradnikih in zadevnih svetovalcih.
- (ii) Pomanjkanje diferenciacije tveganja
- (39) Poleg tega Komisija meni, da Sklad ne temelji na realni oceni tveganja in se zato po vsej verjetnosti ne bi samofinanciral.
- (40) Podatki, s katerimi razpolaga Komisija, kažejo, da je financiranje ladij sektor, v katerem je mogoče oceniti in določiti ceno posameznih tveganj, in zdi se, da obstaja delujoči trg za odobritev jamstev končnega financiranja za ladjedelništvo. Zato se zdi, da se garancijska shema za financiranje ladij, ki vsem uporabnikom zaračunava isto premijo, če deluje pod enakimi pogoji in omejitvami akterjev na trgu, po vsej verjetnosti ne bi samofinancirala. To pa zato, ker bi bilo vselej mogoče, da solventni upravičenci (*rectius*, upravičenci z manjšim tveganjem od povprečnega) najdejo državnega poroka, ki bi bil pripravljen kriti njihovo tveganje po premijah, ki so nižje od povprečnih. Če sistem ne bi bil obvezen, bi garancijska shema, ki jo ponujajo organi, pomenila večje tveganje od povprečnega, ki ne bi mogel ustrezno financirati sistema.
- (41) Posredovani podatki kažejo, da ima garancijska shema za financiranje ladij, ki jo je zagotovila Italija, določeno premijo in da je uporaba sheme obvezna. Italija istočasno potrjuje, da je mogoče oceniti individualna tveganja in da obstaja trg za zagotavljanje takšnih jamstev. Na tej
- podlagi sistema premijske garancije ni mogoče šteti za „po vsej verjetnosti samofinanciranega“.
- (42) Kot je navedeno zgoraj, so italijanski organi v svojem pismu z dne 4. junija 2004 izkazali pripravljenost za sprejetje sistema, s katerim bi se različnim projektom z različnim tveganjem zaračunale različne premije. Vendar ta pripravljenost nikoli ni bila pretvorjena v konkretni predlog. Nov sistem je bil v tem pismu na kratko opisan, vendar od takrat niso bile zagotovljene nobene druge podrobnosti in informacije o njegovem delovanju, čeprav so bili organi obveščeni, da je to vprašanje odločilnega pomena za odločbo Komisije.
- (43) V vsakem primeru, četudi bi se ta, samo na kratko ponazorjen sistem, štel za primernega za zagotovitev realne ocene tveganj, bi nizka stopnja predlaganih premij (glej zgoraj) še vedno kazala, da je ukrep zmožen zagotoviti gospodarske koristi lastnikom ladij, ki uporabljajo to shemo.
- (iii) Kritje administrativnih stroškov
- (44) Italijanski organi Komisiji niso posredovali zanesljivih in natančnih ocen vseh administrativnih stroškov, povezanih z načrtovanjem, vzpostavitvijo in delovanjem sheme. Italijanski organi tega pomanjkanja informacij niso nikoli odpravili, čeprav je Komisija to vprašanje izpostavila v svoji odločitvi o začetku postopka z dne 30. aprila 2003.
- (45) Poleg tega Komisija meni, da če zbrane premije ne bi zadostovale za kritje vse izgub zaradi neplačil obveznosti, takšno premijsko tveganje še toliko bolj verjetno ne bi zadostovalo za kritje vse administrativnih stroškov.
- (46) Italijanski organi so obvestili Komisijo, da je bilo z zakonom dodeljenih 58 228 449,54 EUR (500 bilijonov LIT), ki jih je država v svojem proračunu določila za delovanje Sklada. Vendar donos kapitala ni predviden.
- (iv) Sklep
- (47) Vsi zgornji elementi dokazujejo, da se premija ali lestvica premij, ki so ju predlagali italijanski organi, ne zdita sposobni zagotoviti samofinanciranja sheme in kritja vseh administrativnih stroškov. Zdi se, da tudi pogoji sheme ne temeljijo na realni oceni tveganj. Zato tudi test zasebnega investitorja ni primeren.

⁽⁶⁾ Poudariti je treba, da je ladjedelniški trg videti globalen in da je financiranje ladjedelništva videti vsaj panevropsko. Zato se pomembne elemente lahko prevzame iz nemškega primera, ne glede na dejstvo, da se tam ocenjene sheme ne nanašajo na Italijo.

- (48) Na tej podlagi Komisija meni, da je predlagani ukrep sposoben dodeliti gospodarsko prednost upravičencem Sklada.
- (b) *Udeležba državnih sredstev in selektivnost ukrepa*
- (49) Jasno je, da gre za državna sredstva, glede na to, da je obravnavani ukrep shema, ki zagotavlja državna jamstva, in da bo državni proračun zagotovil finančna sredstva. Državna jamstva lahko dejansko pomenijo odtekanje državnih sredstev, če država prevzame finančno tveganje in se odreče ustreznih premij, ki bi jo morali plačati upravičenci.
- (50) Očitno je, da je ukrep selektiven, saj lahko državna jamstva koristijo le lastniki ladij, ki nameravajo izvajati dela gradnje in predelave ladij v italijanskih ladjedelnicah (in ki izpolnjujejo merila, ki jih določa italijanska zakonodaja).
- (c) *Izkrivljanje konkurence in vpliv na trgovino znotraj Skupnosti*
- (51) Gospodarska prednost, ki jo Sklad dodeli določenim podjetjem, lahko po svoji naravi izkrivlja konkurenco, glede na to, da lahko državna jamstva tem podjetjem omogočajo določene dejavnosti, ki jih sicer ne bi mogla izvajati. Odobritev jamstev države, brez ustreznega plačila upravičencev, lahko tem družbam in italijanskemu ladjedelniškemu sektorju zagotovi konkurenčno prednost v primerjavi z njihovimi evropskimi in neevropskimi konkurenti, ki ne koristijo podobnih ukrepov.
- (52) V smislu globalnega trga ladjedelniškega sektorja obstaja v Skupnosti obsežna trgovina. Obravnavani ukrep tako lahko vpliva na trgovino med državami članicami.
- (53) Ker so izpolnjeni vsi elementi člena 87(1), predlagani ukrep pomeni državno pomoč v smislu Pogodbe ES.
- (54) Člen 87(2) in (3) določa pogoje, v skladu s katerimi je pomoč združljiva ali se lahko šteje za združljivo s skupnim trgom. Člen 87(3)(e) omogoča Svetu, da navede kategorije pomoči, ki bi lahko bile združljive s skupnim trgom, s sprejetjem odločitve s kvalificirano večino, na podlagi predloga Komisije.
- (55) V času obvestila je pomoč ladjedelniškemu sektorju urejala Uredba Sveta (ES) št. 1540/98 z dne 29. junija 1998, ki je uvedla nova pravila o pomoči ladjedelništvu ⁽⁷⁾ („ladjedelniška uredba“). V skladu z ladjedelniško uredbo bi bila pomoč temu sektorju dovoljena samo pod pogoji in za namene, ki so določeni v takšnih pravnih instrumentih. Tudi operativna pomoč v ladjedelniškem sektorju ni bila dovoljena za ladjedelniške pogodbe, sklenjene po 31.12.2000.
- (56) 1. januarja 2004 je začel veljati novi okvir o državni pomoči ladjedelništvu („ladjedelniški okvir“) ⁽⁸⁾, ki je potrdil prepoved operativne pomoči v sektorju. Posledično se lahko za združljivo šteje samo pomoč, ki je v skladu z določenimi zahtevami in nameni, določenimi v okviru.
- (57) Glede na sedanjo sodno prakso ⁽⁹⁾ in v kolikor začasna pravila ne določajo drugače, morajo biti priglašene državne pomoči ocenjene v skladu s pravili, ki veljajo v času sprejema odločitve o njihovi združljivosti. V zadevnem primeru je treba pomoč oceniti glede na ladjedelniški okvir.
- (58) Odločitev o začetku postopkov je bila sprejeta v času veljavnosti ladjedelniške uredbe in zato temelji na ladjedelniški uredbi. Vendar pa ponovna uvedba upravnih postopkov ni potrebna, če se ustrezne določbe dveh zaporednih pravnih besedil bistveno ne razlikujejo. Ta zahteva je v zadevnem primeru v celoti izpolnjena ⁽¹⁰⁾.
- (59) Odobrena pomoč v ladjedelniškem okviru in ladjedelniški uredbi neposredno ali posredno vključuje vse oblike pomoči ladjedelnim, lastnikom ladij ali tretjim osebam, ki so na voljo kot pomoč za gradnjo ali predelavo ladij, kot so krediti, jamstva in davčne ugodnosti ⁽¹¹⁾.

2. Združljivost pomoči

- (54) Člen 87(2) in (3) določa pogoje, v skladu s katerimi je pomoč združljiva ali se lahko šteje za združljivo s skupnim trgom. Člen 87(3)(e) omogoča Svetu, da navede

⁽⁷⁾ UL L 202, 18.7.1998, str. 1.

⁽⁸⁾ Okvir o državni pomoči ladjedelništvu (2003/C 317/06) v (UL C 317, 30.12.2003, str. 11).

⁽⁹⁾ Glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18.11.2004 v primeru T-176/01, Ferriere Nord SpA proti Komisiji, zlasti točke 134 do 140.

⁽¹⁰⁾ Glej zgoraj navedeni primer T-136/01, točke 74 do 82.

⁽¹¹⁾ Glej člen 2(2) ladjedelniške uredbe in točko 11 ladjedelniškega okvira.

- (60) Odločitev o začetku postopkov je v zvezi z združljivostjo pomoči temeljila na dejstvu, da je bila takšna pomoč operativna pomoč, ki je od 1. januarja 2001 načeloma nezdržljiva v skladu z ladjedelniško uredbo ⁽¹²⁾. To še vedno velja glede na ladjedelniški okvir, ki ne dovoljuje odobritve operativne pomoči.
- (61) Odločitev o začetku postopkov je podrobneje ocenila združljivost pomoči v zvezi z določbami, povezanimi z odobritvijo kreditov tretjim osebam za gradnjo plovil ⁽¹³⁾. Navedla je, da se dogovori v zvezi z merili za najmanjšo premijo ne bodo uporabljali za ladje v skladu s sporazumom sektorja, čeprav obstajajo pravila glede jamstev v okviru dogovora OECD in sporazuma sektorja. To še vedno velja ⁽¹⁴⁾.
- (62) Ocena pomoči glede drugih določb o združljivosti iz ladjedelniške uredbe ni bila opravljena, ker je bilo očitno, da pomoč ni bila namenjena zaprtju, reševanju in prestrukturiranju, inovacijam, regionalnim naložbam, raziskavam in razvoju, okolju ali mednarodnemu razvoju. Jasno je tudi, da pomoč ni namenjena podpiranju teh ciljev, četudi so določbe ladjedelniškega okvira v določenih primerih v zvezi s tem nekoliko drugačne. Očitno je tudi, da pomoč ni namenjena drugim horizontalnim ciljem (usposabljanje, zaposlovanje, napredovanje MSP), ki so zdaj odobreni v skladu z ladjedelniškim okvirom.
- (63) Treba je tudi poudariti, da italijanski organi niso nikoli trdili, da je treba zadevni ukrep obravnavati kot združljivo pomoč. Tako Komisiji niso nikoli zagotovili kakršnih koli informacij, na podlagi katerih bi lahko ugotovila, ali ta pomoč spada v okvir kršitev splošne prepovedi, določenih v členu 87(1) Pogodbe ES.
- (64) Glede na zgoraj navedeno je Komisija mnenja, da se nobena izmed izjem od prepovedi državne pomoči ladjedelniškemu sektorju ne more uporabiti v zadevnem

primeru in zato, ukrep, ki ga je Komisija označila kot državno pomoč, ni združljiv s skupnim trgom.

VI. SKLEP

- (65) Komisija na podlagi navedenega ugotavlja, da garancijska shema, zagotovljena v skladu s *Fondo speciale di garanzia per il credito navale* pomeni državno pomoč in je nezdržljiva s skupnim trgom –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Državna pomoč, ki jo Italija namerava izvajati za financiranje ladij na podlagi člena 5 Zakona št. 261 z dne 31. julija 1997, kakor je dopolnjen s členom 1 Zakona št. 413 z dne 30. novembra 1998 in z uredbo ministra z dne 14. decembra 2000, je nezdržljiva s skupnim trgom.

Zato se pomoč ne sme izvajati.

Člen 2

Italija mora v roku dveh mesecev obvestiti Komisijo o notifikaciji te odločbe in ukrepih, ki jih je izvedla za njeno izpolnitev.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na Italijansko republiko.

V Bruslju, 6. aprila 2005

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije

⁽¹²⁾ Glej člen 3(1) ladjedelniške uredbe.

⁽¹³⁾ Glej člen 3(4) ladjedelniške uredbe.

⁽¹⁴⁾ Glej točko 23 Okvira za ladjedelništvo, ki se sklicuje na enake OECD določbe, kot so bile navedene v začetni odločbi.

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 4. septembra 2006

o določitvi razredov požarne odpornosti pri požarih z zunanje strani za nekatere gradbene proizvode glede dvoslojnih kovinskih sendvič plošč za strehe

(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 3883)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/600/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 89/106/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode⁽¹⁾, in zlasti člena 20(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 89/106/EGS predvideva, da se lahko zaradi upoštevanja različnih ravni zaščite gradbenih objektov na nacionalnih, regionalnih ali lokalnih ravneh v razlagalnih dokumentih za vsako bistveno zahtevo določijo razredi, ki ustrezajo značilnostim proizvodov. Ti dokumenti so bili objavljeni kot „Obvestilo Komisije v zvezi z razlagalnimi dokumenti Direktive 89/106/EGS“⁽²⁾.

(2) Glede bistvene zahteve po varnosti pri požaru razlagalni dokument št. 2 navaja številne med seboj povezane ukrepe, ki skupaj določajo strategijo požarne varnosti, ki se razvija različno v državah članicah.

(3) Razlagalni dokument št. 2 opredeljuje enega teh ukrepov kot omejevanje sproščanja in širjenja ognja ter dima znotraj danega območja s spreminjanjem lastnosti materiala zaradi omejevanja vpliva gradbenega materiala pri razplamtevanju požara.

(4) Raven te omejitve se lahko izrazi samo z različnimi ravnmi požarne odpornosti proizvodov pri njihovi končni uporabi.

(5) Kot usklajena rešitev je bil v Odločbi Komisije 2001/671/ES z dne 21. avgusta 2001 o izvajanju Direktive Sveta 89/106/EGS v zvezi z razvrstitvijo požarne odpornosti streh in strešnih kritin pri požarih z zunanje strani sprejet sistem razredov⁽³⁾.

(6) V primeru nekaterih gradbenih proizvodov je treba uporabiti razvrstitev, določeno v Odločbi 2001/671/ES.

(7) Požarna odpornost nekaterih streh in strešnih kritin pri požarih z zunanje strani v okviru razvrstitve, opredeljene v Odločbi 2001/671/ES, je dobro uveljavljena in dovolj poznana pri organih, ki so v državah članicah pristojni za protipožarno zaščito, tako da ne zahtevajo preskušanja te posebne značilnosti.

(8) Ukrepi iz te odločbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za gradbeništvo –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Gradbeni proizvodi, ki izpolnjujejo vse zahteve glede značilnosti „obnašanje pri požarih z zunanje strani“ brez potrebe po nadaljnjih preskusih, so navedeni v Prilogi.

Člen 2

Posebni razredi, ki jih je treba uporabiti za različne gradbene proizvode v okviru razvrstitve požarne odpornosti pri požarih z zunanje strani, ki je bila sprejeta z Odločbo 2001/671/ES, so navedeni v Prilogi k tej odločbi.

⁽¹⁾ UL L 40, 11.2.1989, str. 12. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ UL C 62, 28.2.1994, str. 1.

⁽³⁾ UL L 235, 4.9.2001, str. 20.

Člen 3

Proizvodi bodo obravnavani glede na končno uporabo, kadar je to ustrezno.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 4. septembra 2006

Za Komisijo
Günter VERHEUGEN
Podpredsednik

PRILOGA

Tabela v tej prilogi navaja gradbene proizvode, ki izpolnjujejo vse zahteve glede značilnosti „obnašanje pri požarih z zunanje strani“ brez potrebe po preskusih.

Tabela

RAZREDI POŽARNE ODPORNOSTI PRI POŽARIH Z ZUNANJE STRANI ZA DVOSLOJNE KOVINSKE SENDVIČ PLOŠČE ZA STREHE

Proizvod ⁽¹⁾	Podrobni podatki o proizvodu	Jedro z najmanjšo gostoto	Razred ⁽²⁾
Jeklo, nerjavno jeklo ali aluminijaste sendvič plošče za strehe	V skladu z EN 14509 ⁽¹⁾	PUR 35 kg/m ³ ali	Bstreha (t1)
		MW (lamelle) 80 kg/m ³ ali	Bstreha (t2)
		MW (plošče s polno širino) 110 kg/m ³	Bstreha (t3)

⁽¹⁾ Plošče s profilirano zunanjo kovinsko oblogo:

- najmanjša debelina 0,4 mm za obloge iz jekla in nerjavnega jekla;
- najmanjša debelina 0,9 mm za obloge iz aluminija;
- na vsakem vzdolžnem spoju med dvema ploščama prekritje zunanje obloge, ki sega čez oglavje in najmanj 15 mm navzdol ob nasprotni strani oglavja ali kovinski vrhni pokrov, ki popolnoma prekriva spojno oglavje ali dvignjen stoječi kovinski pregib vzdolž spoja;
- na vsakem prečnem spoju med dvema ploščama prekritje zunanje obloge najmanj 75 mm;
- zaščitna vremenska prevleka vsebuje premaz PVC, ki se nanaša v tekoči obliki, z nominalno debelino suhega nanosa največ 0,200 mm, s PCS, ki ni večji od 8,0 MJ/m² in s suho maso največ 300 g/m² ali kakršenkoli tanjši premaz z nižjimi vrednostmi od zgornjega;
- najnižji razred požarne odpornosti D-s3, d0 brez zaščite robov v skladu z EN 13501-1.

⁽²⁾ Razred, kakor je opredeljen v tabeli Priloge k Odločbi 2001/671/ES.

Uporabljeni simboli: PUR = poliuretan; MW = mineralna volna; PVC = polivinil klorid; PCS = toplotni potencial.

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 5. septembra 2006

o izrednih ukrepih glede nedovoljenega gensko spremenjenega organizma „LL RICE 601“ v riževih proizvodih

(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 3932)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/601/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane⁽¹⁾, in zlasti drugega pododstavka člena 53(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 4(2) in člen 16(2) Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi določata, da se nobeno gensko spremenjeno živilo ali krma⁽²⁾ ne sme dati v promet v Skupnosti, razen če to ni zajeto v dovoljenju, izdanem v skladu z navedeno uredbo. Člen 4(3) in člen 16(3) iste uredbe določata, da se nobeno gensko spremenjeno živilo in krma ne odobri, razen če ni bilo ustrezno in zadovoljivo dokazano, da ne učinkuje škodljivo na zdravje ljudi, zdravje živali ali okolje, da ne zavaja potrošnika ali uporabnika in da se ne razlikuje od živila ali krme, ki naj bi jo nadomestilo, v taki meri, da bi bila njegova običajna poraba glede hranilne vrednosti neugodna za ljudi ali živali.

(2) Organi Združenih držav Amerike so Komisijo 18. avgusta 2006 obvestili, da so bili riževi proizvodi, ki so bili kontaminirani z gensko spremenjenim rižem „LL RICE 601“ („kontaminirani proizvodi“) in ki niso bili odobreni za dajanje v promet v Skupnosti, odkriti v vzorcih riža, ki so bili odvzeti na trgu ZDA iz pridelka dolgozrnatega riža iz leta 2005. Družba Bayer Crop Science, tj. družba, ki je razvila gensko spremenjeni riž „LL RICE 601“, je 31. julija 2006 o kontaminaciji proiz-

vodov obvestila organe ZDA. Organi ZDA so Komisijo nato obvestili, da še vedno ni znano, v kakšnem obsegu je bila kontaminirana dobavna veriga, in da informacij o možni kontaminaciji proizvodov, ki se izvažajo v Skupnost, v tem trenutku ni možno predložiti. Poleg tega so ti organi Komisijo obvestili, da navedeni proizvodi tudi v Združenih državah niso bili odobreni za dajanje v promet.

(3) Brez poseganja v obveznosti glede nadzora držav članic je treba ukrepe, ki se sprejmejo zaradi verjetnega uvoza kontaminiranih proizvodov, obravnavati temeljito in na skupni ravni, da se omogoči hitro in učinkovito ukrepanje v izogib neskladju pri obravnavanju situacije v posameznih državah članicah.

(4) Člen 53 Uredbe (ES) št. 178/2002 predvideva možnost, da se sprejmejo ustrezni izredni ukrepi Skupnosti glede živil in krme, ki se uvažajo iz tretje države, da se zaščiti zdravje ljudi, zdravje živali ali okolje, če tveganja ni mogoče zadovoljivo omejiti z ukrepi zadevne države članice.

(5) Ker uporaba gensko spremenjenega riža „LL RICE 601“ v zakonodaji Skupnosti ni dovoljena in zaradi domnevnega tveganja v zvezi s proizvodi, ki niso odobreni v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003, ki upošteva previdnostno načelo iz člena 7 Uredbe (ES) št. 178/2002, je primerno, da se sprejmejo izredni ukrepi za preprečitev dajanja v promet kontaminiranih proizvodov v Skupnosti.

(6) V skladu s splošnimi zahtevami iz Uredbe (ES) št. 178/2002 so nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krme po zakonu prvi odgovorni za zagotavljanje, da živila in krma v podjetjih pod njihovim nadzorom zadovoljujejo zahteve živilske zakonodaje, in za preverjanje, da so take zahteve izpolnjene. Zato so nosilci dejavnosti, odgovorni za prvo dajanje živil in krme v promet, dolžni dokazati, da se v promet ne dajejo kontaminirani proizvodi. Zato morajo ukrepi, določeni v tej odločbi zahtevati, da se pošiljke specifičnih proizvodov s poreklom iz Združenih držav lahko dajo v promet samo ob predložitvi poročila o analizi, ki dokazuje, da proizvodi niso kontaminirani z gensko spremenjenim rižem „LL RICE 601“. Poročilo o analizi mora izdati laboratorij, ki je akreditiran v skladu z mednarodno priznanimi standardi.

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 575/2006 (UL L 100, 8.4.2006, str. 3).

⁽²⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 1.

- (7) Za lažji nadzor je treba vsa gensko spremenjena živila in krmo, ki so dani v promet, pregledati s potrjeno metodo za odkrivanje. Družba Bayer Crop Science je bila zaprošena, da zagotovi metode za odkrivanje riža „LL RICE 601“ in kontrolne vzorce. Družba je zagotovila dve metodi, ki ju je potrdila Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration (GIPSA) Ministrstva za kmetijstvo ZDA v sodelovanju z referenčnim laboratorijem Skupnosti iz člena 32 Uredbe (ES) št. 1829/2003.
- (8) Ukrepi, predvideni s to odločbo, morajo biti sorazmerni in ne bolj omejevalni za trgovino, kot je potrebno, in morajo zato zajeti samo proizvode, ki štejejo kot verjetno kontaminirani z „LL RICE 601“ in so glede na prejete informacije uvoženi iz Združenih držav v Skupnost.
- (9) Kljub zahtevam Komisije organi ZDA niso mogli zagotoviti nobenih garancij, da riževi proizvodi, uvoženi iz Združenih držav, ne bodo vsebovali „LL RICE 601“.
- (10) Kar zadeva krmne proizvode in druge živilske proizvode, ki jih ukrepi iz te odločbe ne zajemajo, morajo države članice spremljati, ali so taki proizvodi kontaminirani z „LL RICE 601“. Na podlagi informacij, ki so jih posredovale države članice, bo Komisija odločila, ali obstaja potreba po dodatnih ustreznih ukrepih.
- (11) Odločba Komisije 2006/578/ES z dne 23. avgusta 2006 o izrednih ukrepih glede nedovoljenega gensko spremenjenega organizma „LL RICE 601“ v riževih proizvodih ⁽¹⁾, je bila sprejeta, da se začasno prepove dajanje kontaminiranih proizvodov na trg.
- (12) Te začasne ukrepe je treba potrditi.
- (13) Zato je primerno, da se Odločba 2006/578/ES razveljavi in nadomesti.
- (14) Ukrepe, predvidene v tej odločbi, je treba pregledati v roku šest mesecev, da se oceni, ali so še potrebni.
- (15) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta odločba se uporablja za naslednje proizvode s poreklom iz Združenih držav Amerike:

Proizvod	Oznaka KN
Oluščen nebrušen (rjav) riž, predkuhan (parboiled), dolgozrnat A	1006 20 15
Oluščen nebrušen (rjav) riž, predkuhan (parboiled), dolgozrnat B	1006 20 17
Oluščen nebrušen (rjav) riž, dolgozrnat A	1006 20 96
Oluščen nebrušen (rjav) riž, dolgozrnat B	1006 20 98
Manj brušen riž, predkuhan (parboiled), dolgozrnat A	1006 30 25
Manj brušen riž, predkuhan (parboiled), dolgozrnat B	1006 30 27
Manj brušen riž, dolgozrnat A	1006 30 46
Manj brušen riž, dolgozrnat B	1006 30 48
Dobro brušen riž, predkuhan (parboiled), dolgozrnat A	1006 30 65
Dobro brušen riž, predkuhan (parboiled), dolgozrnat B	1006 30 67
Dobro brušen riž, dolgozrnat A	1006 30 96
Dobro brušen riž, dolgozrnat B	1006 30 98
Lomljen riž (razen če je potrjeno, da ne vsebuje dolgozrnatega riža)	1006 40 00

Člen 2

Pogoji za prvo dajanje v promet

Države članice dovolijo prvo dajanje v promet proizvodov iz člena 1, samo če izvorno poročilo o analizi, ki je bilo priloženo pošiljki in temelji na primerni in potrjeni metodi za odkrivanje gensko spremenjenega riža „LL RICE 601“ ter ga je izdal akreditirani laboratorij, dokazuje, da proizvod ne vsebuje gensko spremenjenega riža „LL RICE 601“.

Če je pošiljka proizvodov iz člena 1 deljena, vsak del pošiljke spremlja overjena fotokopija poročila o analizi.

⁽¹⁾ UL L 230, 24.8.2006, str. 8.

Če poročila o analizi, navedenega v odstavku 1 ni, uvoznik s sedežem v Skupnosti, ki je odgovoren za prvo dajanje proizvoda v promet, opravi testiranje proizvodov iz člena 1, da dokaže, da ne vsebujejo gensko spremenjenega riža „LL RICE 601“. Dokler poročilo o analizi ni na voljo, se proizvod ne da v promet v Skupnosti.

Države članice obvestijo Komisijo o pozitivnih (neželenih) rezultatih prek Sistema hitrega opozarjanja na nevarnosti hrane in krme.

Člen 3

Drugi nadzorni ukrepi

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, vključno z naključnim vzorčenjem in analizo v zvezi s proizvodi iz člena 1, ki so že dani v promet, da se potrdi odsotnost gensko spremenjenega riža „LL RICE 601“. Komisijo obvestijo o pozitivnih (neželenih) rezultatih prek Sistema hitrega opozarjanja na nevarnosti hrane in krme.

Člen 4

Kontaminirane pošiljke

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se proizvodi iz člena 1, za katere se ugotovi, da vsebujejo gensko spremenjeni riž „LL RICE 601“, ne dajo v promet.

Člen 5

Povračilo stroškov

Države članice zagotovijo, da stroške, nastale zaradi izvajanja členov 2 in 4, pokrijejo nosilci dejavnosti, odgovorni za prvo dajanje proizvodov v promet.

Člen 6

Pregled ukrepov

Ukrepe, predvidene v tej odločbi, se pregleda najpozneje do 28. februarja 2007.

Člen 7

Razveljavitev

Odločba 2006/578/ES se razveljavi.

Člen 8

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 5. septembra 2006

Za Komisijo
Markos KYPRIANOU
Član Komisije